ome On For Charity
يا باغي الخير اق

HAK DİN

Yazan

Seyh Abdurrahman bin Hammad Ali Ömar

دِيْنُ الحَق

تَأليف : عَبدالرحمن بِنْ حَمـاد آل عُمر

Cooperative Office For Call & Guidance to Communities at Rawdhah Area
Under the Supervision of Ministry of Islamic Affairs and Endowment and
Call and Guidance - Riyadh - Rawdhah
Tel. 4918051 Fax 4970561 - P.O. Box 87299 Riyadh 11642

الاصدار الثالث عشر

التركية
١٢٠

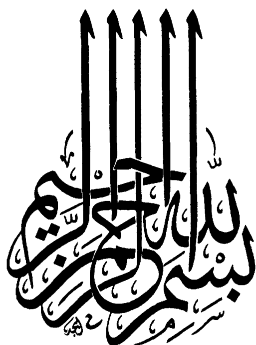
HAK DİN

Yazan: Şeyh Abdurrahman bin Hammad Ali Ömer

ⓗ مكتب توعية الجاليات بالروضة ، ١٤٢٠هـ
فهرسة مكتبة الملك فهد الوطنية أثناء النشر

آل عمر ، عبدالرحمن بن حماد
الدين الحق - الرياض .
١٠٤ ص ؛ ١٢ × ١٧ سم
ردمك X - ٤ - ٩١٩٣ - ٩٩٦٠
(النص باللغة التركية)
١- الإسلام ٢- الألوهية أ- العنوان
ديوي ٢٤٠ ٢٠/١٠١٤

رقم الايداع : ٢٠/١٠١٤
ردمك : X - ٤ - ٩١٩٣ - ٩٩٦٠

بسم الله الرحمن الرحيم

ÖNSÖZ

Alemlerin Rabbi Allah'a hamdolsun, salat selam, Allah'ın bütün resullerine olsun. İmdi:

Bu kurtuluş için bir çağrıdır. Var olan tüm akıl sahiplerine, kadın-erkek herkese takdim ediyorum. Kadri yüce Allah'tan diliyorum ki, yolunu kaybeden herkese mutluluk vesilesi olsun.

Beni ve bu kitabın yazılmasında emeği geçen herkesi de en yüce mükafata kavuştursun.

Ey akıl sahibi insan, bu hayatta kurtuluş ve mutluluk yok. Ölüm ötesindeki hayatta da; ancak yaratan Rabbi tanımakladır. Eğer Allah'a inanır ve ibadet edersen, Rabbimin sana gönderdiği Nebisini tasdik edersen; bütün insanlağa gelen bu Peygambere tam uyarsan, Hak dini tanır, sana Rabbin tarafından böyle emredildiğini kavrarsan, tanır ve ona göre yaşarsan kurtulursun.

Şu elindeki "Hak Din" adlı kitapçıkta, bu büyük meseleler açıklanmaktadır. Yani bilmen ve uyman gereken meseleler. Bazı kelime ve meselelere dipnotlar koymuşum. Bu açıklamalar özellikle Ayet ve Hadisler içindir. Çünkü bu, din Allah'ın kabul buyuracağı yegane başvurulacak kaynaktır. Kör taklidi terkettim. Çünkü bu insanların çoğunu yanıltıyor. Ama ben bu sapıklık hallerini ve sapık zümreleri de tanıtmaya çalıştım. Halbuki onlar kendilerini hak yolda sanırlar... Tabii çok uzaktırlar. İşte bu açıklamaları, onların halinden korunsunlar

diye insanlara gösterdim.

Yardımcım Allah'tır. O ne güzel vekildir.

Yazan:
Allah Teala'nın affına muhtaç
Abdurrahman bin Hammad Al-i Ömer
(Din İlimleri Hocası)
Suudi Arabistan - Riyad

BİRİNCİ FASIL

Yüce Yaratıcı Allah'ı Tanımak [1]

Aklı yerinde insan, şunu bilmelisin ki; seni yoktan var eden, seni nimetleriyle donatan ve alemlerin Rabbi olan Allah'tır. Mü'minin Allah ile ilgisine gelince onu gözleriyle göremezler ama onun varlığının delillerini ve aynı zamanda bu delillerle tüm varlıkların yaratıcısı ve düzenleyicisi olduğunu kavrayabilirler. Bu deliller (Bürhanlar) dan bazıları şöyledir:

Birinci Bürhan:

Varlık, insan ve ondaki hayat: Bu, sonradan olmuş eşyadır, sonunda yok olacaktır ve başkasına da muhtaçtır. Eh, sonradan oluşan, başkasına da muhtaç olanın mahluk olması tabiidir. Yaratılana ise bir yaratıcı gereklidir. İşte bu yaratıcı (Halık) yüce Allah'dır. Allah (c.c.) kendi nefsini takdis edip, yaratıcı ve bütün kainat (Kosmoz) ın düzenleyicisi olduğunu haber veriyor. Bu haberse onun Resulüne indirdiği kitapta vardır.

Allah Resulü de bu ilahi kelamı insanlığa ulaştırmıştır. Aynı zamanda onları buna inanmaya

---

[1] "Allah" ismi, insan, evren ve herşeyin tanrısına has isimdi. Onun alemi olup, kendisi kendisini böyle adlandırmıştır. Anlamı; "Gerçek İlah" demek olur.

çağırmıştır. Yalnız O'na itaat edip tapmayı öğretmiştir. İşte yüce Kitabı Kur'an'daki ilahi hitap:

"..... yeri göğü altı günde yaratıp Arşı istiva eden Rabbiniz olan Allah; geceyi gündüzle kuşatır..

Güneş, ay ve yıldızlar da onun emrine amadedir. Yani yaratma da yönetme de ona ait. Alemlerin Rabbi Allah çok şanlıdır." (A'raf suresi: 54. Ayet) [2]

Ayet-i Kerime'den anlaşılan öz şu: Allah Teala haber veriyor tüm insanlara, kendisinin, onları yaratan Rabbi olduğunu ve yeri göğü altı evrede yarattığını[3] Aynı zamanda Arşını istiva ettiğini Arşın semalardan öte olduğunu ve yaratıkların en üstünde ve hepsini kuşattığını belirtiyor. Allah ise Arş'ın da ötesidir. Ve O, bütün yaratkları, ilmi, işitme ve görme olarak kuşatmıştır. Onların hiçbir hali ona gizli kalmaz. Ve yine Allah (c.c.) haber veriyor ki; O güneşi, ayı ve yıldızları yaratmış, hepsini önünde itaatli kılmış ve hepsi onun emir ile birer yörüngede yürümektedirler. Yine yaratmanın da yetkinin de sadece kendisinde olduğunu ve aynı zamanda Zat ve sıfatta kendisinin en büyük ve tam olduğunu bildiriyor. Yani sürekli ve her hayrı O verir. O alemlerin Rabbi'dir; yaratıcı ve eğiticisidir.

---

[2] "Teala" Allah'ın yüceltilmesi için kullanılır. Tıpkı "Sübhaneh" de böyle.

[3] Buradaki tedric ifade eden yaratma tarzında bir hikmeti İlahi var elbet. Yoksa herşeyi bir göz kırpma süresindeki hızla yaratabilir. Nitekim "ol" deyince herşeyin oluverdiğini bildirir.

Ayrıca Allah Teala buyuruyor ki:

"Gece - gündüz, güneş ve ay da Allah'ın ayetleridir. Kalkıpta güneşi ya da aya secde etmeyin. Onları yaratan Allah'a secde edin. Tabii O'na itaat etmek (niyetin) de iseniz..." (Fussilet Suresi; 37. Ayet).

Bu ayet-i kerimenin özü ise şu olur: Bir kere Allah (c.c) kendisini tanıtıcı işaretleri bildiriyor: Gece-gündüz, ay ve güneş gibi. Ve aya-güneşe secdeden sakındırıyor. Çünkü bunlar da öbürleri gibi yaratıktır. Yaratılmış olansa itaate ibadete elvermez. Secde ise, ibadetin bir türüdür... Yine bu ayette Allah insanlara -öbürlerinde olduğu gibi- sadece ve sadece kendisine tapmalarını istiyor. Haniya, yaratan ve yöneten kendisi ise, ibadete layık olan da kendisi olmalı.

İkinci Bürhan:

Dişiyi de erkeği de O yaratmıştır. Öyleyse dişi ve erkek yaratılışı da Allah'ın varlığına delildir.

Üçüncü Bürhan:

Dil ve renklerin farklılığıdır. İki kişinin seslerinin bile -tıpatıp- aynı olduğunu göremezsiniz. Renkleri de tıpkı değildir, iki kişininin mutlaka bir -küçük de olsa- farkı vardır.

Dördüncü Bürhan:

Şansların farklılığıdır. Şu zenginmiş şu fakirmiş ya da bu başkan, şu da memurmuş... herbirinin aklı vardır. Fikir ve bilgisi vardır. Herbirinin kendi çapında arzuları vardır. Mesela zenginlikten, şöhretten, güzel kadından herbirini elde

etme isteği vardır. Ama hiçbiri de, bunları Allah kendisi için takdir etmedikçe, bu arzulananlara ulaşamazlar. Bunda da yüce hikmet vardır. Bu da demek; insanların birbirini deneyip tanıması; bir kısmının öbürüne destek olması, böylece hepsinin ihtiyaçlarının atıl kalmasını önlemektir.

Allah'ın, kendisi için dünyada herhangi bir nasip dilemediği kimselere gelince; Cenabı Hak, onlar için kendisine imanlı ölmeleri şartıyla cennetin de nimetlerinin fazlalaştırılıp verilecek nasipler olacağını bildirir. Bunun yanında bir de, fakirlere sağlık ve bazı yeteneklerle, daha bu alemde mükafaatlandırdığı; zenginlerin çoğunda bulunmaz bunlar. Bu da Allah'ın hikmeti ve adli gereğidir.

Beşinci Bürhan:

Uyku ve Allah'ın kuluna bazı gaip hallerden işaret ve uyarılar ulaştırdığı sadık rü'yalardır.

Altıncı Bürhan:

Ruhtur. Gerçek mahiyetini yalnız Allah bilir ve ondan başkası asla bilemez.

Yedinci Bürhan: İnsan: Ve insanın vücudundaki duyumlar, sinir sistemi, beyin ve sindirim sistemi gibi organlar ve gayrisi.

Sekizinci Bürhan: Ölü tabiata Allah yağmur indirerek otları ve ağaçları yeşertiyor. Bunlar renk renk, şekil şekildir. Tadları ve faydaları da değişiktir... Bunlar, Allah'ın zikrettiği burhanların sadece bir kaçıdır. Kur'anda kendi yüce varlığının delili olarak böyle yüzlercesini haber vermekte ve herşeyin yaratıcı ve yürütücüsünün sadece kendisi olduğunu

vurguluyor.

Dokuzuncu Bürhan:

Fıtrattır. Allah'ın insanı oluşturduğu yapı, oluşum. O fitrat ta yaratıcı Allah'ı, koruyucusunu itiraf ediyor. İnkar edense, aslında nefsini yanıltıp, kendisini zarara sokmuş oluyor. Mesela Komünist (maddeci) bu alemde boşuna bir hayat sürüyor. Ölümden sonra ise cehennemi boylayacaktır. Kendisini yoktan vareden Rabbini yalanlamasının cezasıdır bu. Kendisine nimetler hazırlayan Rabbi inkar. Ama tevbe edip, O'na, dinine ve Rasulüne imanını tazeleyen ise böyle olmaz.

Onuncu Bürhan:

Bazı varlıklarda bereketin bulunuşu karşısında bazılarında aksi olması. Mesela koyunda bereket, köpek ve kedilerde bir artmazlık vardır...

Allah'ın Sıfatlarına gelince: O başlangıçsız ilktir. Sürekli diridir. Ölmez ve bitmez. Zatıyla yeterli ve ihtiyaçsızdır. Başkasına ihtiyaç duymaz. Tektir, ortağı yoktur ve buyurur ki: "*Bismillahirrahmanirrahim:* ***Deki O Allah tektir. İhtiyaçsızdır. Doğurmamış, doğrulmamıştır. O'na benzer ve denek biri de yoktur.***" (İhlas Suresi, 1-4).

Ayetlerin manası ve anlattığı şudur:

Kafirler, Son Peygamber'e Allah'ın sıfatlarını sorunca, Allah (c.c) bu sureyi indirmiş ve onlara bununla cevap vermesini emretmiştir:

Allah birdir, ortağı yoktur. O hep diri ve herşeyin yönetimindedir. Kainatın üzerinde yegane yöneticidir. Ve bütün insanların, her hal ve meselede

O'na yönelmesi vaciptir... O doğurmadı, doğurulmadı. O'nun oğlu, kızı, anası-babasının bulunması yakışmaz. Hayır böyle şeyler O'nun şanına terstir. Bu tarzda da, başkasında da durum aynı. Çünkü üreme ve böylece devamlılık kazanma yaratılmışlara aittir. Nitekim Allah, Hıristiyanlar'ın, **"Mesih Allah'ın oğlu"** demelerine karşı ve Yahudiler'in, **"Üzeyir Allah'ın oğlu"** görüşlerine ve benzerlerine bu reddiyeyi bildirmiştir. Melekleri Allah'ın kızları diye niteleme de böyle şen'i ve batıl sözlerdi... Nitekim Mesih İsa'yı (a.s.) yarattığını, bir anadan fakat babasız olarak yarattığını, insanlığın atası Adem'i topraktan yaratmadaki yüce kudretiyle, insanlığın anası Havva'yı da Adem'in böğründen yaratmadaki sanatıyla; sonra da bütün insan neslini kadın ve erkeğin soyundan sürdürme sanatıyla yarattığını bildirerek onları reddediyor. Çünkü başlangıçta herşeyi yokken icad etmiş, onların yaratılışı için öyle kanun ve kurallar koymuş ki; kendisinden başka hiçbir güç onu değiştiremez. Ama kendisi bunu ters çevirmek isterse, istediği gibi yapar. İsa'yı yarattığı gibi, yani sadece bir anadan. Onu beşikte iken konuşturduğu gibi. Yine Musa (a.s)'a asasını yürüyen yılan kılması, asayı vurunca denizin yarılması ve bu yoldan kavmiyle birlikte geçirmesi. Rasullerin sonuncusu Muhammed (a.s.)'ın da ayı ikiye bölmesi; insanların duyacağı şekilde hayvanların onu tasdik etmesi ve ağaçların onu selamlaması gibi. Onlar: Şehadet ederim ki sen Allah'ın Rasulüsün diyorlardı. Yine onu Allah, Burak'la Mescid-i

Haram'dan, Mescid-i Aksa'ya yürütmüş, oradan da semalara yükseltmiş, kendisiyle birlikte olan Cebrail onu semaların üstüne ulaştırmış da orada Allah Teala ona hitabetmiş; ona namazı farz kılmıştı. Oradan da yeryüzüne ve Mescid-i Haram'a dönmüştü. Bu yolculuğunda bütün sema ehlini görmüş. Bu da sadece bir gece içinde tamamlanmıştı. Nitekim bu miraç olayı, Kur'an'da, Hadis-i Rasul'de ve tarih kitaplarında önemli yer tutar.

Allah'ın sıfatlarından; Semi (işitme), Basar (görme), İlim, Kudret, İrade var. O her şeyi görür ve işitir. O'na hiç bir perde engel olamaz.

Rahimlerdekini de bilir. Gönüllerdekiler de O'na gizli değil. Olan da, ilerde olacak da. O Kadir'dir, Mudir'dir; yani istediğine sadece **"Ol"** emrini verir ve olur.

<u>O'nun kendi mukaddes nefsini vasıflandırdığı sıfatlarından:</u> dilediği zaman, dilediği gibi konuşmasıdır. Nitekim Musa'ya (a.s.) konuştu. Son Peygamber Muhammed (s.a.v.) de konuştu. Kur'an O'nun kelamıdır. Söz ve mana olarak onu Rasülü Muhammede (a.s.)'a indirmiştir. Bu da onun sıfatındandır. Sapık Mu'tezile'nin dediği gibi mahluk da değildir.

Allah (c.c)'ın kendisini sıfatlandırdığı ve Rasulü'nünde sıfat olarak zikrettiği **"Yed"**, **"İstiva"**, **"Vech"** ve **"Nüzul"**, yine **"Rıza"** ve **"Gadap"** var. Yani Allah mü'min kullarından <u>razı</u> olur, kafirlere de <u>gadap</u>lanır. Tabii gadabı gerektiren işleri yapanlara da. O halde <u>rızası</u> ve <u>gadabı</u> da, o türleri gibi sıfat

cümlesindendir. Ama nasıllık nicelik kastı olmadan, te`vile de gerek kalmadan, mahluka benzetme de olmadan, bu böyle...

Ayrıca Kur`an ve Sünnet'te; Kıyamet günü arasatta ve cennette mü`minlerin Allah'ı gözleriyle göreceği de sabittir.

Öbür sıfatlarının hepsi de Yüce Kur`an'da ve Rasul-i Ekrem'in hadislerinde tafsilatla mevcuttur, bakılabilir.

Allah (c.c)'ın İns ve Cinni yaratmadaki hikmeti:

Ey akıl sahibi insan, Allah'ın, seni yaratan Rabbin olduğunu kavradınsa, bilesin ki; Allah hiçbir şeyi boş ve abes yaratmaz. Onları kendisine itaat etmek üzere yaratmıştır. Delili şu ilahi kelamdır: ***"Ben cinni ve insi sırf bana kul olsun diye yarattım. Ama onlardan bir erzak istemediğim gibi beni beslemeleri maksadında da değilim. Allah rızkı verendir. Yenilmez güç sahibidir."*** (Zariyat suersi, 56/58).

Ayetin izahı şudur:

Önce Allah, birinci ayette haber veriyor ki; insanoğlunu da cin[4] alemini de sadece kendisine itaat etmek üzere yaratmıştır. İkinci ve üçüncü ayetlerde ise; kullarına ihtiyacı olmadığını, onlardan rızık istemediğini, mesela yemek, ikram gibi bir beklentisinin olmadığını da haber verdikten sonra; asıl rızık verenin ve buna güç yetirenin kendisi olduğunu, insana-cine ait rızıkların da sadece kendi elinde olduğunu bildiriyor. Öyleya yağmuru yağdıran O, besinleri bitiren de O yer yüzünden...

Yeryüzündeki akıllı olmayanlar da var. Allah (c.c.) bunları da insanlar için yarattığını haber veriyor. Bunlardan güç alarak Allah'a itaat etmeleri, bunları da ilahi şeriatın devamı yolunda harcamaları

---

[4] Cinleri de Allah, ibadet edebilecek tarzda akıllı olarak yaratmıştır, insanlar gibi ve birlikte arzda yaraşarlar ama gözükmezler.

içindir. Alemde her yaratık, her hareket ve sükun Allah'ın icad ve eseridir. Bunu, Kur'an'da hikmetiyle açıklar. Alimler de bunları Allah'ın ilmi ve teşriiyle olduğunu kavramış; her yaşayış, rızık oluş ve belaların da Allah'ın izniyle sürer olduğunu anlamış ve bunları, akıllı kullarına sezdirdiğine işaret etmişlerdir. Yani, kim Allah'ın kaderine razı olur ve O'na teslimiyet gösterir, O'nun razı olacağı işlere gayret gösterirse Allah'ın rızasını kazanır. Dünyada mutlu, ölüm ötesinde ise ayrıca mutluluk bulur. Allah'ın takdirine rıza göstermeyen ve O'na teslim olup itaata yanaşmazsa; ona Allah'ın gadabı; dünya ve ahirette asilik kesindir. Biz Cenab-ı Hakk'ın rızasını ister, gadabından kendisine sığınırız.

Ölümden sonra kalkış, işlerine karşı hesap-ceza, Cennet ve Cehennem:

Akıllı kişi! Allah'ın seni, kendisine itaat etmen için yarattığını anladınsa; yine bil ki; Allah, rusüllerine indirdiği kitapların hepsinde şunu da haber veriyor: Gelecekte seni diriltecek. Ölümden öte yeni hayat. Bu ölümden sonraki hayatta, seni işlerin sonuç yeri olan ortamda bedellendirecektir. Çünkü insan bu ölüm ve dirilme ile iş ve fena aleminden, sonuç ve ebediyete geçiştir. Bu, ölümden sonradır. Yani Allah'ın sana biçtiği ömür yaşanıp bitince, ölüm meleği cesetten ruhu çekip alır. Ruh cesetten ayrılmadan ölüm acısını tadarak ölür insan.

Ruh ise, eğer sahibi mü'min ve itaatli idiyse, Allah nimetler mahalli olan cennete bulunduracak.

Yok Allah'ı inkar eden, dirilişi inkar eden, ölüm ötesinde bir bedelin olduğunu yalanlayan ruhu ise, azap mahalli olan cehenneme koyacak. Bu hal, dünya hayatının sonu olan kıyametin kopmasıdır. Ferdi ölümünden geri kalan herşey top yekün ölecek. Allah'tan başka herşey yok olacak. Sonra Allah bütün mahlukatı yeniden diriltecek. Hayvanları bile... Ve her ruh cesedini bulacak, cesetler de ilk yaratılıştaki tamlığına ulaşacak. Bütün bunlar, insanların hesaba çekilmesi, yaptıklarına karşılık verilmesi içindir. Kadın-erkek, baş ve ayak, zengin veya fakir ayırımı yapılmadan ve kimseye de zulmedilmeksizin; zalimlerden mazlumların hakkı alınacak yani... Hayvana zulmeden bile hesap verecek... Yani herkes karşılıklı kısas olunacak. Sonra hayvanlara ***"Toprak olun"*** emri verilecek. Çünkü onlar için cennet veya cehennem yoktur.

Hasılı insan ve cinden herkes yaptığından ötürü mükafaat veya mücazat olarak karşılığı verilecek.

Böylece mü'minler, itaatleri ve Rasüllere uymalarının bedeli olarak cennete girerken; fakir ve hakir, ya da en zengin kimse bile olsa aynı tarzda cennete veya kafir ve yalanlayıcısı da cehenneme girecektir.

Nitekim Allah Teala: ***"... Allah katında en üstününüz, O'nun düsturlarına hakkıyla uyanınızdır"*** buyuruyor.

Cennete gelince; nimetler yeridir. Kimsenin tasvir edemeyeceği türlü nimetlerdir. Ve orada yüz

kadar dereceler vardır. Her mertebenin sahipleri vardır. Bu da imandaki ve itaattaki güce göredir. Orada en aşağı derecedeki nimet dünyada meliklere verilenin yetmiş kerre üstünüdür.

Cehennem ise; -Allah bizi korusun- azap yeridir. Yani ölüm sonu ulaşılan ahirette... Oradaki azap türleri ve suça bedelleri anmaya kalp dayanmaz, gözler yaşarır.

Ahiret hayatında ölüm bulunsaydı, cehennem ehli daha görünce ölürdü. Ama ne yazık ki, ölüm bir tek keredir ve dünya hayatından ahirete geçiş tarzındadır. Nitekim yüce Kur'an'da; ölüm, dirim, hesap, ceza ve cennet-cehennem tam tasvir edilmiştir. İlgili yerde bahsettik...

Ölüm, diriliş, hesap ve ceza ile ilgili deliller de sayısızdır. Kura'an-ı Kerim'inde Cenab-ı Hakk bunu belirtiyor: ***"...Ondan yarattık sizi, oraya döndüreceğiz. Oradan tekrar çıkartacağız."*** (Taha suresi: 55. Ayet). Yine Allah buyurur: ***"Bize darbı mesel getirir, fakat yaratılışı unutur. Ve der ki; erimiş bu kemikleri kim diriltir?.. Deki; ilk yaratan, yeniden inşa eder. O her tür yaratılışı bilir."*** (Yasin: 78-79).

Yine Hak Teala diyor ki; ***"...İnkarcılar, asla dirilmeyeceklerini sanıyorlar. Deki, evet Rabbime andolsun ki, kesinlikle diriltileceksiniz ve hemen de, yaptıklarınız gözünüz önüne serilecek. Bu da Allah için çok kolaydır."*** (Teğabün suresi: 7. Ayet).

Bu ayetin icmalen anlamı: Şanı yüce Allah Haber veriyor: Birinci ayette, insanı arzdan

yarattığını. Bunun da ceddi Adem'in topraktan yaratılmasıyla başladığını. Yine ona iltifat makamında ve şerefine yakışır şekilde, onları tekrar kabre çevireceğini, oradan da ikinci kez çıkaracağını haber veriyor. Yani kabirlerinden diri olarak çıkacaklar. Baştan sona hepsi dirilip hesap verip bedelini alacaklar.

İkinci ayette ise Allah dirilişi inkar edenlerin kafirlerin itirazını reddediyor. Çürümüş kemiklerin dirilmesini garip karşılayanlara cevap olarak bu yaratılışı, onları daha önce yokken var edenin başaracağını hatırlatıyor.

Üçüncü ayette ise; bu inkarcıların, dirilişi yalanlamasını bir yanlış yorum olarak belirtiyor. Ve Rasülüne çok kuvvetli bir kasemle cevap vermesini emrediyor. Ve diyor ki; Allah kesinlikle, yeniden diriltecek, yine yaptıklarınızı gözümüzün önüne serecek. Ve kendisi için çok basit olan bu işten sonra da size mükafaat veya ceza verecek...

Tabii başka bir ayette de yalancıları diriltecek ama cehennem ateşinde de ağır ağır cezalandıracak diyor: *"...Hadi şu yalanladığınız cehennem azabını bir kendiniz tadın bakalım..."*

İnsanın İş ve Sözlerinin Tesbiti:

Allah (c.c), insanın gelecekte yapacağı ve söyliyeceği, gizli-açık herşeyi bildiğini; esasen daha yer-gök, insan ve ötekiler yaratılmadan, bütün bunları kendi katında bulunan Levh-i Mahfuza yazdığını bildiriyor.

Bütün bunlara ilaveten de, insan ferdine; biri

sağında ve hayırları kaydeden, biri ise solunda ve kötülüklerini kaydeden ve hiçbir şeyi gözden kaçırmayan iki melek görevlendirdiğini de bildiriyor. Ayrıca da; hesap gününde insana, söz ve işlerinin yazıldığı bir defter verileceğini; onu okuyacağını ve inkara sapamayacağını; eğer inkara kalkarsa; Allah'ın ona gözünü, kulağını, elini, ayağını, hatta cildini konuşturup, neler yaptığını söyleteceğini bildiriyor.

Kur'an-ı Kerim'de bu meseleler detayıyla vardır. Mesela: ***"Kul, ne telaffuz ettiyse, O'nun yanında yazılıp kaydedilmiştir"*** (Kaf suresi: 18. Ayet).

Ayrıca: ***"Üzerinizde tesbitçiler var. Dosdoğru yazıcılar. Ne yaptığınızı bilerek..."*** (İnfitar: 10-12)

Bu ayetlerin izahı şudur:

Yani Cenab-ı Hak, her insana iki melek görevlendirdiğini, bunlardan birinin sağda durduğunu ve sürekli izleyip, iyi işlerini yazmakta olduğunu; ikincisinin ise solda durup, suçlarını tesbit ettiğini. Öbür iki ayette de, Allah, keremli melekler tayinettiğini, bütün işlerini yazdığını. Esasen o meleklere her hususu tesbit yetenek ve bilgi kudreti verdiğini, hatta yaratılmadan önce hazırladığı Levh-i Mahfuz'a, tam da öğrettiği tarzda kaydetmelerini emrettiğini bildiriyor.

Şahitlik: Allah'tan başka ilah yoktur. Muhammed O'nun Rasulüdür diye şahitlik ederim.

Ve yine, cennetim hakk, cehennemim hakk, kıyametini şüphesiz geleceğine, Allah'ın kesinlikle,

kabirlerdekileri, hesap ve ceza için diriltececeğini, Rasulünün dilinde ve kendi kitabında ne haber verdiyse hepsinin hakk olduğuna şahitlik ederim. Ve akıllı kimseyi de bu şahadete gelmeye çağırırım. Bunu ilan edip, ona uygun yaşamaya ve bu yolun kurtuluşa gittiğine...

İKİNCİ FASIL

Peygamberi Tanımak:

Ey akıl sahibi insan, Allah'ın yegane yaratıcı Rabbin olduğunu kavradınsa, seni daha sonra, işlerinden ötürü hesaba çekeceğini anladınsa, artık bil ki; sana ve bütün insanlığa bir uyarıcı elçi göndermiştir.

Sana, ona uymayı ve emrini tutmayı da bildirmiştir. Aynı zamanda, kendisine yaraşır tarzda ibadet etmeni ancak ve ancak bu Peygambere uymakla başarılabileceğini de ihtar etmiştir. İbadet ise, zaten o peygamberle gönderdiği şeriat (kanun) la mümkündür.

Bu yüce Peygamber, son peygamber olması nedeniyle bütün insanların ona bağlanması inanması vaciptir. Yani O Allah'ın topyekün insanlığa elçisidir. Ümmi Nebi olan Muhammed (a.s.) dır O. O'nu, Musa ve İsa da müjdelemiştir. İncil ve Tevrat'ta en az kırk bahiste işaret edilmiştir. Yahudi ve Hıristiyanlar onu okumakta idiler, şu kitaplarla oynayıp tahrif etmeden önce.[5] Allah bu keremli

---

[5] Muhammed (a.s.)i müjdelerin Tevrat ve İncildekilere benzerini sağlam öğrenmek için "Elcevabussahih Limen Beddele dine'l-Mesih" 1. cilt. Şeyhül İslam İbni Teymiye ve Allame M. İbnü'l-Kayyum'un, "Hidayetül Hayarı", İbni Hişam'ın "Siyreti" ile, İbn Kesir'in "Mucizatünnübüvve" sine bakılmalıdır.

Peygamberi ile, peygamberliği mühürlemiş son vermiştir. Onu topyekün beşeriyete göndermiştir. O Muhammed bin Abdullah bin Abdülmuttalib Haşimi, Kureyşidir. Yer yüzündeki en şerefli kabilenin şerefli ferdidir. Allah'ın nebisi olan İsmal'in sulbünden gelmiştir. O da İbrahim Peygamberin oğludur. Muhammed (a.s.) 570 yılında Mekke'de doğmuştur. O'nun doğduğu gece, ana karnından çıkış anında, kainatı büyük bir nur kaplamıştır. İnsanlar ürpermiş, bunu tarih kitaplarına kaydetmiştir. Mekke'de Kureyş'in tapmakta olduğu putlar yüzüstü kapanmış, Fars Kralı Kisra'nın sarayı sarsılmış, bazı burçları yıkılmıştı. Bin yıldan beri hiç sönmemiş olan Mecusi ateşi de sönmüştü.

Bütün bunlar ilahi ihtardı. Bütün yeryüzüne O'nun doğuşunu ihtardı. Yani yakında Allah'ı bırakıp da taptıkları putları kıracağına, Fars ve Bizans'ın ikisini de İslam'a çağıracağına, onların da bu hak dine gireceğine işaretti. Yüz çevirenlerle de savaşacağı, Allah'ın onu zafere ulaştıracağını, kendisinin yeryüzünde nuru olan bu dininin yayılacağını müjde idi... İşte, Allah (c.c.) Peygamberi Muhammed (a.s.)'ı göndermekle bu gerçekleşmişti. Allah sonuncu Peygamberi Muhammedi öyle üstün kıldı ki; kendinden öncekilerin en üstünü kıldı.

Birinci olarak: O son peygamberdir, ondan sonra bir peygamber yok ve nebi yoktur.

İkinci olarak: Peygamberliği bütün insanlık içindir. Bütün insanlık onun ümmeti olup, ona itaat eden cennetliktir. O'na karşı gelenler ise cehenneme girer. Yahudi ve Hıristiyanlar da ona uymak mükellefiyetindedir. Öyleyse ona uymayanlar Musa ve İsa'yı da inkaretmiş oluyor. Hatta bütün peygamberleri de... Musa, İsa ve öbür bütün peygamberler, son peygamberlere uymayanlardan beridirler. Çünkü Allah, onların hepsine Muhammed (a.s.)'ın geleceğini müjdelemesini emretmiştir. Ve O gelince, onların O'na uymasını tavsiye etmelerini emretmiştir. Çünkü O'nun Allah'dan getirdiği hayat ölçüleri, aynen öncekilerin getirdikleridir. Onu tekamül ettire ettire Son Peygamber'inde en yüksek noktaya vardırmıştır. Allah'ın gönderdiği bu dinin dışında bir dinle kucaklaması caiz değildir. Çünkü bu din, asliyyetini koruyan ve öbürlerini içine alarak ortadan kaldıran bir dindir.

Yahudilik ve Hıristiyanlık bozulmuş dinlerdi... Yani Allah'ın indirdiği gibi kalmadı.

Öyleyse, Muhammed (a.s)'a bağlılık gösteren müslüman, aynı anda, Musa, İsa ve öbür Peygamberlere de uymuş oluyor. İslam dışında kalan her inanç ve davranış da, küfürdür, ve öbür peygamberleri de inkar etmiş olur. Musa'ya, ya da İsa'ya tabi olma iddiaları böyledir. Bu yüzden de, Yahudi ahbarları ve Hıristiyan ruhbanlarının akıllı ve insaflıları Muhammed (a.s.)'a inanmada yarışıyorlar adeta...

Rasulüllah (s.a.) in Mu`cizeleri: [6]

Muhammed (s.a.v.)'in hayatı ile uğraşan bilginler, mu`cizelirini onun doğruluğunun delili saymaktadır. Ve bu mu`cizelerin birden fazla olduğunu görüyoruz. Mesela:

- Nübüvvet mührü: Onun iki kürek kemiği ortasına yerleştirmiştir Cenab-ı Hak. Bu bir büyük ben halinde ve onun "Rasulüllah" olduğunu gösterir.

- Sıcak ve güneşli bir günde kendisini gölgeleyen bir bulut vardı.

- Elindeki çakılların tesbihi ve ağacın kendisine selam verişi

- Gaibten haber vermiş , ahir zamanda olacaklarını, billdirmiş ve bunlar da peyderpey olmaktadır.

Bu gayb meseleleri, Rasulüllah (s.a.s)in vefatından sonra ortaya çıkmaya başlamış dünyanın sonuna kadar devam eder. Allah, Rasulünü bunlardan haberdar etmiş olup hadis kitaplarında mevcuttur. Kıyametin alametleri de bu cümledendir. Mesela İbn Kesir'in "Nihaye" adlı kitabı ile "Kıyametin alametlerine dair aklı haberler", "Fitne ve kavga kapıları" gibi başlıklarla, hadis kitaplarındaki bölümlerde bunları bulabilirsiniz. Bu mucizeler de tıpkı geçmiş peygamberlerin mucizeleri gibidir. Ancak Allah (c.c) bazı mucizeleri akli ölçülere bağlayıp, kainat durdukça geçerli kılmıştır. Ve bu tür

---

[6] Kur`an'daki ismi; "Ayat"tır. Harikulade olması bakımından bu adlandırış daha uygundur.

mu`cizeleri öbür peygamberlere de vermemiştir. Bunların başı, Yüce Kur`an'dır, Allah kelamıdır. Bunu korumayı kendisi yüklenmiştir. Tahrif edecek hiç bir el ona uzanamaz. Bir harfini bile değiştirmeği kimse beceremeyecektir. Bakalım, yeryüzünde milyonlarca nüsha Kur`an'da bir fark var mı? Hiç bir fark yok. Ama Tevrat ve İncil nüshaları birbirinden çok çok farklıdır. Çünkü Yahudiler ve Hıristiyanlar bu kitaplar üzerinde çok oynamış ve koruyacakları yerde keyiflerine göre değiştirmişlerdir. Halbuki Kur`an'ın korunmasını Cenab-ı Hakk kendisi üslenmiş, kimsenin ümidine bırakmamıştır. Ve buyurmuş ki; ***"O zikri biz indirdik, elbette yine biz koruyacağız"*** (Hicr suresi: 9. Ayet).

Allah'ın Kelamından Akli Delililer; Kur`an'ın Allah sözü ve Muhammed (s.a.s)'in Allah Rasulu olduğunun Bürhanları:

Kur`an'ın Allah kelamı ve Hz. Muhammed (a.s.)'ın Allah'ın Rasulü olduğuna dair akli ve mantıki bürhanlar vardır: Mesela, geçmiş peygamberleri inkareden kavimler gibi; Kureyş kafirleri de Muhammed (a.s.)'ı yalanlayınca, Allah (c.c.) onlara meydan okuyor; Kur`an Allah kelamı değil diyorlarsa; benzerini getirmeye davet ediyordu. Bu meydan okuyuş kendilerine ulaştığı halde, aciz kalmışlar. İnsanların en fasihi olmaları da bir şey sağlamamış, en ünlü hatipler, şairler aralarında iken buna girişememişler. Hatta daha sonra on sure uydurmaları istenmiş, ona da yanaşamayınca, tek bir sure olsun, Kur`an'a denk bir şey yapmaları için

çağrılmış ve onu da becerememişlerdir. Onların yenilgisi ilan edilmiştir. İnsanla birlik cinlere de meydan okunmuş, yardımlaşmaları da hatırlatılmıştır.

"...Deki insanlar ve cinler bir araya gelip bu Kur'an'ın dengini yapmaya kalksa da, destek olmalarına rağmen bir benzerini yapamazlar.." (İsra suresi, 88. Ayet). Eğer Kur'an Muhammed (a.s.)ın ya da başka bir insanın sözü olsa, elbette dilde usta olan kimseler bu meydan okuyuşa Cevap verirlerdi. Fakat o ilahi kelamdır ve onun beşer kelamına üstünlük ve şerefi, Allah'ın beşere üstünlüğü gibidir. Eh, Allah'ın misli olmayınca, onun kelamının da misli olmaz. Böylece de anlaşılıyor ki; O Allah kelamı, onu getiren Muhammed (a.s.) da Allah'ın elçisidir. Çünkü Allah'ın mesajını ancak onun elçisi getirebilirdi. Nitekim Hak Teala:

"Muhammed aranızda bir kimsenin babası değil, fakat Allah'ın Resulüdür ve peygamberlerin sonuncusudur. Allah bütün bunları çok iyi bilir." (Ahzab suresi: 4. Ayet). Yine *"Seni biz ancak, bütün insanlara müjdeci ve uyarıcı olarak gönderdik ama çoğu kimseler anlamaz..."* (Sebe suresi: 28. Ayet). Yine: *"Biz seni sırf, alemlere rahmet diye gönderdik"* (Enbiya suresi: 107. Ayet) buyurur.

Bu ayetlerin kısa açıklanması:

İlk ayetler de Cenab-ı Hakk, Muhammed (a.s.) ın, bütün insanlara gönderdiği Resulü ve Nebilerinin sonuncusu olduğunu haber veriyor. Ondan sonra bir peygamber yok, onun son nebi

olmasını ve ilahi elçiliği üstlenmesini Cenab-ı Hakk dilemiştir. Çünkü bu ödeve, insanlar arasında en müstehak olanın o olduğunu biliyordu. Allah (c.c.) öbür ayetlerde de; Muhammed (a.s.)ın, siyah-beyaz, arab-acem, tüm insanlara gönderildiğini belirtiyor. Ama bir çok kimsenin hakkı göremediğine, bu yüzden de onun peygaberliğini tasdik etmemekle sapıtıp inkara düştüğünü vurguluyor.

Ve Allah, Rasulü Muhammed'e (a.s.) hitap ederek üçüncü ayette, bütün alemlere rahmet olduğunu müjdeliyor. O insanlara üstün kılınarak rahmete vesile yapılmıştır. Kim ona inanır, ona uyar ve onu rahmet vesilesi olarak tanırsa, cenneti hakkeder. Kimi de Muhammed (a.s) a inanmaz, ona uymazsa, ilahi rahmet reddetmiş, ateşi ve elim azabı haketmiştir.

Allah'a ve O'nun elçisi Muhammed (a.s)'a iman çağrısı:

Binanen aleyh, ey akıllı insan seni, Rab olarak Allah'ı, Resul olarak Muhammed (a.s)'ı tanımaya çağırıyoruz. Ona uymaya ve onun şeriatına göre yaşamayı öğütlüyoruz. Allah onu bu şeriata memur kılmıştır ki; bu dinin kaynağı Allah Kelamı olan yüce Kur'an'dır. İkinci olarak da o son resulün sünneti var. Yani kendisinden sahih yolla gelen hadisleri. Çünkü o kendisi mmasumdur. Asla Allah'ın emrinden başkasını emredip, Allah'ın yasakladığından başkasını yasaklamaz. Öyleyse samimi bir gönülle söyle:

"Ben Allah'a inandım, Rabbim ve İlahım

sadece O'dur. Ve deki; Muhammed'in risaletine inandım, ona uydum. Ve kurtuluşu sadece bu yolda görüyorum. Ey Allah'ım, saadet ve necata beni ancak sen yetiştirip erdirirsin. Amin".

ÜÇÜNCÜ FASIL

Hak Din olan İslam'ı Tanımak:

Ey akıllı kişi! Allah'ın Rabb ve rızık veren yaratıcı olduğunu anladınsa; onun eşsiz ve ortaksız olduğunu da kavradınsa; yalnız ona tapıpı itaat etmenin gerekliliği ortaya çıkar.

Muhammed (a.s.)'ın da sana ve bütün insanlığa elçi olarak geldiğini anladınsa; bilmelisin ki; İslam dinini din olarak tanıyıp, inanmadan Allah ve Resulü Muhammed'e (a.s) de inanmış olmazsın. Çünkü Allah'ın razı olacağı ve son nebisi Muhammed'e tebliğ etmesini emrettiği din budur. Bütün insanlığa ulaştırmakla vazifelendirip, ona göre davranmayı vacip kıldığı din...

İslam'ın Tanımı:

Resullerin sonuncusu ve bütün beşere elçi olarak gönderdiği nebisi diyor ki:

"İslam, Allah'tan başka tanrı bulunmadığına, Muhammed'in O'nun Resulü olduğuna inanman, Namazı kılman, Zekat'ı ödemen, Ramazan'ı tutman, yol bulduğun takdirde Kabe'yi ziyaret etmendir." (Müttefekun aleyhtir).

Demek İslam bir evrensel din olup, Allah bütün insanlığa göndermiştir. Bütün Allah elçileri onu tanımıştır. Hepsi müslümanlıklarını ilan etmiştir. Allah (c.c)'da onun hak din olduğunu ilan etmekle, hiç kimsenin başka bir din tutması makbul

görülmemiştir. Nitekim Hak Teala buyurur ki; ***"Allah katında din sadece İslam'dır"*** (Ali İmran: 19). Ve yine: ***"Kim, İslam'dan başka bir din ararsa, asla hoş karşılanmaz. Ve o kişi ahirette de hüsrana uğrar"*** (Al-i İmran: 85).

Şimdi bu ayetlerin kısa açıklaması:

Allah haber veriyor ki; Allah'ın nazarında İslam'dan başka bir din yoktur. Ve başka bir ayette ise, İslam'dan başka din seçenlerin dini asla kabul değil. Ve zaten ölümden sonra mesut olacaklar sadece müslümanlardır Başka bir din üzere ölenler ise, ahiret yurdunda pişman olacak, cehennem azabı çekeceklerdir...

İşte bu yüzden bütün nebiler, müslüman olduklarını ilan etmiş, ondan başka dine bağlananlardan da arındıklarını açıklamışlardır. Öyleyse ister Yahudi, ister Hıristiyan olsunlar, kurtuluş ve mutluluk istiyorlarsa hemen İslam'ı kabul etmelidirler. İslam Peygamberi Muhammed (a.s.)'a uymaya bakmalıdırlar. Esasen böylece Musa veya İsa'ya da hakkıyla uymuş olurlar. Çünkü İsa da Musa da, Hz Muhammed (s.a.s.) de müjdeci Allah'ın müslim peygamberleridir. İslam'a çağırmışlardır. Çünkü onları vazifelendirdiği din de İslam'dı. Demekki, herhangi bir kimsenin, son peygamber Muhammed (a.s.)'dan sonra, ona uymadan ve O'nun Allah tarafından vazifelendirildiğini kabuledip; O'na inen Kur'an ahkamına göre hayat sürmedikçe bu kuru iddiası Allah nezdinde makbul olmayacaktır. Ve bu O'nun zuhurundan kıyamete kadar böyledir. İşte

Allah Teala bildiriyor: ***"Deki Allah'ı seviyorsanız bana uyun ki, Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın. O bağışlayıcı ve merhametlidir"*** (Al-i İmran: 21. Ayet).

Bu ayetin anlamı: Allah, Resulü Muhammed (a.s)'a, Allah sevgisinden dem vuran kimseye şöyle demesini emrediyor: Eğer Allah'ı gerçekten seviyorsanız bana uyun ki, Allah da sizi sevsin. Çünkü Allah, ancak ve ancak Resulü Muhammedi'i sevip ona uyduğunuz takdirde sizi sever ve suçlarınızı bağışlar.

İşte bu İslam dini, Allah'ın, Resulü Muhammed'i görevlendirdiği ve bütün insanlığa yaymasını hedeflediği tam ve kuşatıcı, aynı zamanda hoşgörülü dindir. Ama Allah bu dini tamlığa erdirmiş, kullarının da ona uymasına rıza gösterdiği bu dinden başkasına bağlanmaya asla müsamaha etmez. İşte bu dindir bütün peygamberlerin inanıp müjdelediği din. Nitekim Hak Teala Kur'an-ı aziminde: ***"Bu gün dininizi tamamladım. Böylece nimetimi de size bütünledim. Size din olarak İslam'ı seçtim"*** (Maide: 3) buyuruyor.

Yani bu ayette de denmiş oluyor ki; son peygambere indirdiği bu ayette Cenab-ı Hak, müslümanlarla birlikte Muhammed (a.s.) Allah'a dua ve niyaz halindeyken ve O da ömrünün sonuna geldiği bir dönemde şöyle hitabediyor. Bunu da ona çok büyük zaferi nasib ettirip, İslam'ı etrafa yaydıktan sonra haber veriyor. Ve diyor ki; Müslümanlar için dinlerini tamladım. Ve Muhammed

Resullüllah'ı göndererek O'na da Kur`an'ı indirerek nimetimi bütünleştirdim.

Yine Cenab-ı Hak haber veriyor ki; İslam dinini din olarak seçtim ve ebediyen bozulmayacak, ondan sapılmayacak, ondan başka hiç bir dini de tasvip etmiyeceğim... Yine tüm insanlığa gönderdiği Peygamberi Muhammed (a.s.) vasıtasıyla tebliğ ettirdiğ İslam din; tam, kamil, ve her zaman ve mekana uyarlanacak kıvamda, her millete elverir bir dindir... Bu din, ilim, kolaylık, adalet ve hayr dinidir. Ve o, hayatın her döneminde uygulanacak bütünlük ve uygun prensipler taşımaktadır. O hem din, hem devlettir. Onda, hakkın, yönetimin, yargı ve siyasetin, iktisad ve toplum yönetiminin en güzel yöntemleri var. Ve insanoğlunun hayatında ihtiyaç duyacağı, ahiretinde ise mutluluğa götürecek düsturlar var.

İslam'ın RÜKÜNLERİ

Muhammed Rasulüllah (a.s.)'ı gönderip öğrettiği İslam mükemmeldir. Ve beş temel üzerine kurulmuştur.

İnsan bunları kabul edip, yapmadıkça gerçek anlamda müslüman olamaz.

1- Şehadet: *"Ben Allah'tan başka ilah olmadığına ve Muhammed (a.s)'ın O'nun Resulü olduğuna şahitlik ederim".*

2- Namaz kılmak:

3- Zekat vermek

4- Oruç tutmak

5- Gücü yeterse Beyt-i Haram'a Hacc yapmak...

İlk rükün: Kelime-i Şehadet. *"Allah'tan başka ilah olmadığına, Muhammed'in Allah Resulü olduğuna şehadet".*

Bu şehadetin bir derin anlamı var. Onu müslüman tanıyıp ona göre davranması gerekir. Onu sadece diliyle söyleyen, anlamını kavrayamayan ve ona göre davranmayan kimseye bir faydası olmaz.

Şimdi, ***"La ilahe illallah"***'ın anlamı nedir ? Ne yerde ne gökte onun gibi mabud yoktur. Yalnız O var. O gerçek tanrıdır. O'nun dışındaki tüm ilahlar batıldır. "İlah" ın anlamı ise ma'buddur.

Bu anlamda Allah'tan başkasına tapanlar kafir ve O'na ortak koşan müşriktirler. Taptığı isterse, nebi veya evliya olsun. İsterse Allah'a yaklaştırma veya O'na vesile kılma gibi delil kılsın... Çünkü Resulüllah'ın savaştığı müşrikler de, evliya ve enbiyaya tıpkı bu gerekçelerle itaat edip tapıyorlardı. Tabii bu son derece batıl ve çirkin bir gerekçedir. Çünkü tevessül ya da takarrüb, ibadeti Allah'tan başkasına yöneltmek şeklinde olamaz... İbadet O'nun esma ve sıfatı ile olur. Ve O'nun emrettiği uygun amellerle olur: Namaz, sadaka, zikir, oruç, cihad, hacc ve ana babaya iyilik v.b. ile olur. Bir de yaşayan mü'minin, din kardeşi hesabına duasıyla olabilir...

İbadetin türleri çoktur.

Bunlardan birisi "Dua" dır. Allah'tan başkasının yerine getiremeyeceği bir ihtiyacı, O'ndan dilemektir dua. Mesela yağmur ulaştırmak, hastaya şifa ulaştırmak, bir takım yaratıkların halledemeyeceği sıkıntıyı defetmek, cennet vermek, cehennemden

korumak, çocuk ihsan etmek, rızık vermek, saadet v.b. istemek...

İşte bunların hiç biri; Allah'tan başka hiç kimseden istenemez. Kim böyle bir şeyi, ölü veya diri, bir yaratıktan isterse ona tapmış olur. Çünkü Cenab-ı Hakk, kuluna, sadece kendisine dua etmeyi emrediyor. Zaten duanın ibadet olduğunu haber veriyor. Bu ibadeti başkasına yöneltmiş ise, cehennem ehli olacağını bildiriyor:

"Rabbiniz dediki, bana dua edin, size karşılık veririm. Bana -bu tarz- ibadeti onur meselesi yapanlar yüzüstü cehenneme atılacaklardır". Ve yine uyarıyor ki; bu tür dua edilenler de, asla bir fayda veya zarar veremezler, isterse nebi veya veli olsunlar: ***"Deki, O'ndan başka -yetenekli sandığınız- kimselere dua edin; ama onlar bir zararı işaret edemez ve iyiye de çeviremezler..."*** (İsra: 56). Yine ***"Mescidler Allah içindir. Sakın onunla birlik bir başkasına dua (ibadet) etmeye kalkmayın."*** (Cin: 18).

Kurban ve Adak da ibadetlerdendir:

İnsanın kan akıtmakla Allah'a yakınlık kazanması mümkün değildir. Ya da Allah'tan başkasına adak ve kurbanla... Allah'tan başkasına kurban kesme ile, mezar ve türbelere kurban kesmek aynı şeydir. Böylece Allah'tan başkasına tapmış ve O'nun lanetine hedef olmuş olur.

İşte Allah Teala buyuruyor: ***"Deki, benim namazım da ,haccım da, ölüm de dirim de alemlerin rabbi olan Allah'adır. O'nun ortağı***

yoktur. Böyle emrolundum ve ben müslümanların ilkiyim... (Enam: 162,163).

Resulüllah (a.s.) da buyurdu ki; *"Allah, kendinden başkası adına kurban keseni lanetledi.* (Hadis sahihtir - Müslim'de var)

Demek ki; bir kimse kalkıp dekesi, falan için "üzerime borç olsun, şu ış olursa şu sadakayı vereceğim -veya şunu yapacağım- bu adak Allah'a ortak koşmaktır. Çünkü adak mahluka yapılmıştır. Nezir ibadettir. Ve Allah'tan başkası için asla yapılamaz. Aslında nezir meşrudur. O da, şunu söylemekten ibarettir: "Şunu tasadduk etmek Allah için bana adak olsun." ya da şu işe yapmak... bir ibadet türü kasdedilir ve bir işin oluşuna bağlanır.

İbadet çeşitlerinden: sığınma, yardım dileme ve yakarma.

Sığınma, yakarma ve yardım isteme de sadece Allah'a yapılır. İşte Allah'ın emri: ***"Yalnız sana tapar, yalnız senden yardım dilerim"*** (Fatiha: 4). Ve yine: ***"Deki Felakın rabbine, yarattıklarının şerrinden, sığınırım"*** (Felak: 1,2). Ve ayrıca: *"Benden bile kurtuluş beklenmez. Ancak Allah'tan beklenir"* (Sahih hadis - Taberani). *"Dileyeceğini Allah'tan dile, sığınacaksan Allah'a sığın"* (Sahih hadis - Tirmizi rivayet etti).

Gerçi yaşayan insanı yardıma çağırmak mümkündür. Ve gücü dahilinde yerde maddi desteği istenir. Ama -günah veya yanlıştan- sığınma talebi Allah'tan başkasından olamaz. Ölü ve gaibdeki kimseden; yardım ve destek de istenemez. Çünkü

nebi, veli ve melik de olsa elinden bir şey gelmez, yapamaz... Zaten gaybı Alllah'tan başka kimse bilemez. O halde kim gaybı bildiğini iddia ederse, kafirdir; onu yalanlamak şarttır. Kehanette bulunan isabet de etse bir tevafuktur; bilgi değil. Bu konuda Resul (a.s.): *"Kim bir kahin veya gözbağcıya sorar ve inanırsa; o Muhammed'e inenleri inkar etmiş olur..."* (Ahmed ve Hakim'in rivayeti).

Tevekkül - Ümit ve Korku da ibadettir.

İnsan Allah'tan başkasına tevekkül etmez, edemez. Ümidini de O'ndan başkasına bağlayamaz. Ve korkusu da başkasından olamaz. Ama ne yazık ki; biz müslümanız diyen çoğu kimse Allah'a şirk koşmaktadır. Büyük sayılan bazı diriler de kabirdeki ölülere dua yöneltiyorlar zira. Kabirleri tavaf ediyorlar. Onlardan bazı işlerinin hallini istiyorlar. İşte bu Allah'tan başkasına tapmadır. Yapansa müslüman olamaz, kendisi müslümanım dese de. Hatta, kelime-i tevhidi söylese, hac yapsa da. Çünkü Allah buyruğu böyle: ***"Sana vahyolundu, senden öncekilere de aynen; eğer şirk koşarsan amellerin mahvolur ve sen kesinlikle hüsrana uğrayanlardan olursun"*** (Zümer: 65). Ayrıca: ***"Kim Allah'a ortak koşarsa Allah ona cenneti haram kılmıştır. Yeri cehennemdir. Ve zalimlere yardımcı da bulunamaz"*** (Maide: 72).

Ve zaten Allah emrediyor; Resulü Muhammed (a.s.)'a, insanlara şunu söylemesini: ***"Deki ben de sizin gibi insanım. Ama bana***

vahyolunuyor ki, sizin ilahınız tektir. Eh, kim rabbine kavuşmak isterse o hemen salih amel işlesin. Ve Rabbine bir kimseyi ortak koşmasın" (Kehf suresi: 110).

Bazı cahiller var ki; sapık bilginleri onları aldatmış, bazı teferruat meseleleri bilirler, ama dinin temeli olan Tevhidi anlamıyorlar. Adeta şirke çağırıyorlar. Üstelik şefaat ve vesilenin anlamını bilmiyorlar. Bu konuda hep fasit te'viller yapıp ayet ve hadisleri Allah resulüne öteden beri iftira ediyorlar. Şeytanın düzenlediği rüya ve hikayeler uyduruyorlar. Kitapları bu tür birçok sapıklıklarla doludur. Ve tıpkı o ilk müşriklerin durumu gibi; baba ve dedelerini taklid ederek zevklerinin ve şeytanın esiri olup Allah'tan başkasına tapmalarına dayanak ve destek arıyorlar. ***"O'na vesile arayın"*** diye Cenab-ı Hakk'ın aramamızı emrettiği vesile ise (Maide: 35) ameli salihten ibarettir. Yani Tevhid, namaz, sadaka, oruç, hac, cihad, emr-i maruf, nehy-i münker, sıla-ı rahim v.b. şeyler. Ama ölülere daua ve onlardan meded umma; sıkıntılı ve tehlikeli anlarda da olsa, Allah'ı bırakıp onlara tapmaktır.

Enbiya ve evliyanın ya da öbür müslümanlardan kendilerine izin verilenlerin şefaatına ise inanırız gerçektir. Fakat ölmüş olandan beklenmez. Çünkü şefaat Allah'ın hakkıdır. O izin vermeden hiç kimseye bu fırsat doğmaz. O halde tevhid ehli onu Allah'tan ister:

Yarabbi benim hakkımda Resulünü şefaatçı kıl ve salih kullarını şefaatçı kıl! Ama ey falan sen

bana şefaat et demez. Çünkü ölüdür, ölüdense bişey istenmez asla... Onun için Allah Teala: ***"Deki şefaat, yerlerin göklerin mülkiyetine sahip Allah'a aittir . Ve O'na döneceksiniz".***

Sünenlerde ve iki sahih kitaptaki hadisleriyle Resulüllah (a.s.)ın yasakladığına karşı haram ve bidat olanlardan: Kabirler üzerine kurulan kubbe ve mescidler var. Sözler ve kitabeler de bu cümledendir. Perdeler germe ve oralarda namaz kılma... Bütün bunlar Resulüllah (a.s.)ın yasakladığı şeyler olup oradakilere ibadet anlamına gelir...

Hasılı anlaşılıyor ki; bazı cahiller yüzünden, birçok ülkede kabirlerde şirk işleniyor. Mesela Mısır'da Bedevi'nin, Seyyide Zeyneb'in kabri, Irak'ta A. Geylani türbesi, Necef'te, Karbela'da ehl-i beyte mensup birçok zatın kabri ve öbürlerinde niceleri. Bunlar ziyaret edilir, dilekler dilenir. Onlardan fayda veya zarar gelebileceğine inanılır...

Yine bu izahlar, onların müşrik olduğunu anlatır. Varsın bunlar müslüman olduğunu iddia etsinler; namaz kılsın, oruç tutsun, beyti ziyaret etsinler. Hatta *"Allah'tan başka ilah yok Muhammed Allah'ın Resulü"* şiarını telaffuz etseler bile. Çünkü bu kelimei tevhidi söyleyen, anlamını kavramadan, ona göre yaşamadan gerçekten Allah'ı birlemiş olmaz. Bu yukarıda açıklandı. Ama bir gayri müslim İslam'a ilk kez girip bu formülü söylerse "müslim" adını alır. Ta ondan şu cahillerin yaptığı gibi bir şirk belirtisi görülünceye kadar. Ya da İslam'ın farzlarından birini inkar edinceye kadar... Belki de

İslam'a ters bir dine girinceye kadar... Bu anlamda nebiler ve veliler de kendilerinden bu tür yardım dileyenden beridir.[7] Çünkü Allah, Peygamberlerini sırf kendisine ibadete davet için, Nebi veya velilere tapmaktan kaçınmalarını öğretmek için göndermiştir.

Ama Resul (a.s)'a sevgi ve ona ittiba eden velilere sevgi onlara ibadet değildir. Çünkü onlara itaat aslında adavet (onlara düşmanlık) olur. Bu, sadece onlara sevgi onlara uyup onların yolundan gitmektir. Gerçekçi müslümansa Peygamber ve velileri sever. Ama tapmaz. Ve biz de inanıyoruz ki; Resul'e sevgi, kendi nefsi ve ailesi evladı ve bütün insanlardan daha çok sevgi bize vaciptir

Fırka-i Naciye (Kurtulmuşlar)

Sayı olarak müslümanlar çok. Ama gerçek anlamda çok azdır. Nitekim İslam adı altında yetmiş üç firka vardır. Sayıları bir milyarı aşkındır. Ama bir taife var gerçekçi. Allah'ı gerçekten birleyen ve Muhammed (a.s.)'ın yolunda, onun ashabının izinde yürüyen; itikatta, amelde onlar gibi olanlardır. Nitekim Resulüllah (a.s.) haber veriyor: *"Yahudiler*

---

[7] Evliye, Allah'a bağlı ve Tevhid ehlidir. O'nun Resulü (a.s.)'ne tabidirler. Bazısı ilmi ve cihadı ile ünlü ama bazısı da belirsizdir. Ama onlar beşerin kutsallaşmasına razı olmazlar. Gerçek veliler kendilerini veli değil, kusurlu kul bilirler. Özel kılıkları yoktur. Sadece Resulüllah'ı örnek alırlar. Demek tevhid ehli ve resule itaatli her kişi az çok Allah'ın velisidir. Burada anlaşılsın ki; velayet iddiasında ve özel kılıkla kendisini özelleştirenler veli değil yalancıdırlar (yazar).

yetmiş bir fırkaya ayrılmıştı. Hıristiyanlar ise yetmiş iki fırkaya. (Benim) şu ümmet (im) ise yetmiş üç fırkaya bölünür, hepsi ateştedir, biri hariç". Sahabe; o firka hangisidir diye sorunca: *"Onlar benim ve sahabemiz şu günde olduğumuz hal üzre olanlardır"* (Buhari ve Müslim rivayet etti).

Şimdi, Nebi (a.s.) ve arkadaşlarının üzerinde olduğu şey, *"Allah'tan başka ilah yok, Muhammed Allah'ın resulüdür"* ilkesine bağlanmak ve bunu hayata geçirmek ve her dileği doğrudan Allah'a yöneltmektir. Adağı Allah için yapıp, kurbanı da onun rızası için kesmek. Yine meded isteme, yardım isteme ve sığınmanın da sadece Allah'a yapılmasıdır. İslam'ın rükünlerini ihlasla yapmak; melekleri, kitapları, peygamberleri, dirilişi, hesabı, cennet-cehennemi, kaderi (hayır ve şer her şeyin Allah'tan olduğunu) tasdik etmek. Kur'an ve sünneti hakem alıp, yasa ve yönetim olarak uygulamak, bu hükme razı olmak, mü'mine dost, kafire düşman olmak... Allah'ın nizamına da'vet, onun yolunda cihad, bunda birlik olmak. Yine müslüman lidere tam itaat, -tabii maruf olana- ve nerede olursa olsun hak sözü hep söylebilmek. Resulüllah'ın zevceleri ve ehl-i beytine saygı ve sevgi beslemek. Resulüllah'ın ashabına da derecelerini bilerek sevgi ve saygı göstermek. Onlar hakkında şöyle böyle birşey söylemekten sakınmak.

Münafıkların yaptıklarını ise tasvip etmemek. Çünkü bu hiyleler, müslümanları parçalamayı hedef almıştır. Bazı alimleri ise hiyle yapıp, bunların hüsnü niyetle olduğu tarzında kitaplarına almaları hatadır...

Kendisini ehl-i beyte nisbet eden ve "seyyid" diye adlandırılanlar ise, neseblerinin sıhhat derecesini tesbit etmelidirler. Soy tesbiti yapmalıdırlar. Çünkü nesebini başkasına nisbet edenleri Resulüllah (a.s) lanetlemiştir. Nesebi isbat ettiyse o zaman da Resulüllah'a uymakta ihlas gösterip tevhidden fire vermemeli. Günah olacak şeylerden sakınmalı, insanların da kendi önünde eğilip bükülmesine müsade etmemeli. Elini eteğini öpmelerine razı olmamalı, özel kılıklarla da din kardeşleri için de kendisine bir özellik tanımamalı. Çünkü bütün bunlar Resullah'a muhalefettir. O bu tür hale bulaşmamıştır. Üstün insansa Allah'a itaatteki ciddiyetiyle belli olur. Peygamberimiz Muhammed ve ailesine, ehl-i beytine selam olsun...

Şeriat (kanun koyma) ve Hüküm Sadece Allah'a Aittir

İşte, bu yasa ve yasama adil olur, rahmet ve fazilet olur. "*La ilahe illallah*"'ın anlamı şudur: Buna iman ve ona göre eylem. Yani "*Hakimiyet*" her yönüyle Allah'a aittir. Ve hangi konuda olursa olsun bir insanın kalkıp şeriata aykırı bir kanun koyması asla caiz olmaz. Dolayısıyla, Allah'ın haram kıldığını kimse helal kılamaz. Ya da onun helal dediğine haram diyemez. Kim kasden bunu yaparsa ve kim de bunu severek itaat ederse kafir olur.

"Kim Allah'ın indirdiğinden başkasıyla hükmeder *(kanun kor-yönetirse)*, ***bunlar tam kafirdir"*** (Maide: 44).

Peygamberlere Allah (c.c.)'ın Verdiği Vazife:

Önceden önce Tevhide çağrıdır. Sonra bu doğrultuda amel. O da Allah'a itaat ve sadece O'na ibadet. Ve O'na asla ortak koşma şüphesi kalmadan, O'na tapma ve mahluka ibadet şaibesinden sıyrılmadır. Kur'an-ı Kerim'i kim okur, anlamaya çalışır ve sonra kör taklitten uzaklaşır, anlar ki; bu bizim açıklamamız haktır. Ve anlayacaktır ki; Allah, kendisi ile mü'min kulu ve yarattıkları arasındaki ilgiyi belirlemiş ve sınırlamıştır. Mü'min kulu ve yarattıkları arasındaki ilgiyi belirlemiş ve sınırlamıştır. Mü'minin Rabbi ile alakası çeşitli ibadetlerledir. Ve ibadetlerin bütünü de sadece O'na yöneliktir; asla kendisinin dışında birşeye sarfedilemez. Tabii nebiler ve öbür salih kullarla da alaka kurmuştur. Bu alaka ise; onlara sevgidir ama Allah'ın muhabbetine bağlı bir muhabbet. Yani onların yolunda gitmektir. Bir alaka da Allah düşmanı kafirlerle mevcut: Bu da, onlara buğzdur. Çünkü Allah onlara buğzeder. Ama buna rağmen de yine onları Allah'ın dini İslam'a davet edecektir, bu dini onlara tebliğ edip açıklayacaktır. Onların hidayetini isteyecektir. Ve aynı zamanda, onlar bu çağrıyı reddederlerse; Allah'ın hükmü galip gelip, din sadece O'na ait oluncaya ve fitne kalmayıncaya kadar savaşacak. İşte Kelime-i Tevhid'in anlaşılıp gereği yapılacak olan anlamı budur. Bunu müslüman kavramalı, ciddiyetle uymalıdır. Gerçekçi müslüman olma budur.

Şehadedin, *"Muhammed Allah'ın*

Rasulü'dür" kısmına gelince:

Hz. Mmuhammed (a.s.)'ın bütün insanlığa Allah'ın elçisi olduğunu kabul etmektir. Ve abddir, kendisine ibadet edilmez. Ama yalanlanamaz resuldür, itaat edilir, uyulur. Ona uyan cenneti garantiler. Asi olan cehennemi boylar... yine bunun anlamı, bilip inanmalı ki; ister ibadet kuralları, ister bütün ferdi ve toplum alanlarında kanun koyma ve hüküm yürütme düzeninde olsun, hatta helal-haram konusunda olsun; geçerlilik ancak bu Muhammed Mustafa (a.s.)'ın risaletine bağlı yoldadır. Çünkü O Resul ancak ve ancak, Allahl'ın şeriatını tebliğ eder. Ve asla caiz değildir; O'nun yolundan başkasından gelen bir kanun koymağa ve kanun diye konulana müslümanın razı olması.

Nitekim Hakk celle buyurur:

"Resulüm size ne verdiyse hemen kabullenin, alın; neden de menettiyse onu hemen bırakın" (Haşr: 71). Ve yine ***"Rabbine and olsun ki; seni aralarındaki meselelere hakim kılmadıkça, senin verdiğin hükme nefislerindeki sıkıntıyı kaldırmadıkça, tam anlamıyla teslimiyet göstermedikçe; iman etmiş olmazlar..."*** (Nisa: 165. Ayet).

Bu iki ayetin manası:

Allah ilk ayette müslümanlara Muhammed (a.s.)'a uymayı emrediyor. Onlara, ne emrettiyse hepsinde ona itaati, neyi yasakladıysa hemen bırakmalarını emrediyor. Çünkü O, ancak Allah'ın

emrettiğini emretmiş, O'nun yasakladığını yasaklamıştır. İkinci ayette ise Cenab-ı Hak, zatına yemin ederek; Allah'a ve Resulü'ne yapılan imanın sahih olması için; o Resulü aralarında hakem kılmaları ve hükmünü de içlerine sindirmeleri, O'na tam anlamıyla teslim olmaları gerektiğini bildiriyor. Ve Resulülla (s.a.)'a kendisi de açıklıyor ki: *"Bizim emrimize uymayan bir işi işleyen merduddur"* (Müslim).

Çağrı: Ey akıllı insan, Kelime-i Tevhidin anlamını kavradınsa; bunun İslam'a giriş anahtarı ve aynı zamanda dinin ana temeli olduğu anlaşılacaktır.

Öyleyse kalbi samimiyetinle: *"Ben ilan ediyorum ki, Allah'tan başka hükmü geçen bir yetkili yoktur. Ve ilan ediyorum ki; Muhammed bu yetkinin temsilcisidir"* de! Ve bu şehadet doğrultusunda eylem göster ki; dünya ve ahiret mutluluğuna eresin. Ölümden sonra, cehennemdeki ilahi azaptan da kurtulasın.

Yine bil ki; *Kelime-i Şehadetin gereği, İslam'ın öbür ahkamıyla amel etmektir. Çünkü Allah bu erkanı müslümanlara, kulluğunu isbat için farz kıldı. Bunu ihlas ve sadakatle ve sırf Allah için, O'nun razı olması için yapmayı emretti. Bu rükünlerden bir tanesini olsun, terkeden, özürlü değilse düpedüz şehadetin ifade ettiği ölçüyü ihlal etmiş olur. Dolayısıyla şehadetinin bir anlamı kalmaz.*

İslam'ın İkinci Rüknü NAMAZ

Ey akıl sahibi insan bilmelisin ki; İslam'ın ikinci temel rüknü namazdır. Bir gün ve gecede beş keredir namaz. Bu kanunu Allah koydu. Ve sırf kendisiyle müslüman arasında bir bağ olsun için emretti. Orada kul Rabbiyle fısıldaşır ve istekte bulunur. Böylece de müslüman fahşa ve münkerden uzaklaşacaktır. Dünya ve ahirette onu mutlu kılacak; ruh ve bedenine rahatlık doğuracak... Haniya Allah, namaz için de tahareti şart kıldı. Beden temizliği, elbise ve namaz kılınacak yerin temizliği. Bu yüzden müslüman su ile, necasetten, idrara ve dışkı cinsinden tüm pisliklerden temizlenir. Kalbi de aynı şekilde mana pisliklerinden temizlenir. Hem namaz dinin direğidir, yani şehadetten sonra en mühim erkandır. Müslüman, büluğundan ölümüne kadar bunu sürdürecektir. Yine aynı şekilde evlad ve iyaline de öğretip yaptıracaktır, yedi yaşından itibaren.

Cenab-ı Hakk: ***"Namaz mü`minin üzerine zamanlanmış bir farzdır"*** (Nisa: 103) buyurur. Yine: ***"Onlara sadece Allah'a samimiyetle ibadet emrolundu. Haniflerin dini ona aittir. Namazı dosdoğru kılar, zekatı öderler. Doğru din işte budur"*** (Beyyine: 5).

Bu iki ayetin açıklaması: Birincisinde Canab-ı Hakk, namazın mü'minler üzerinde kesin farz olduğunu bildiriyor. Ve bunu vakitleri içinde eda etmesi de farzdır. Öbür ayette ise, insanları sırf kendisine kulluk etmek için yaratıp bunu emretti[illegible]

haber veriyor. Böylece de ibadetlerinin onları kurtarmasını diledi. Namazı eda, zekatı müstehakkına vermek böyledir.

Namaz, korku ve hastalık hali dahil, her durumda müslümana vaciptir (farz). Yani gücü ne kadarsa öylece kılar: Ayakta, oturarak, ya da yattığı halde. Hatta göz işareti belki de kalbi işaretle bile kılar... Bu, işaretle kılma konusunda Resulüllah'tan haber vardır: Namazı (kasten) terkedenin müslüman olamayacağını bildirir: *"Bizimle insanlar arasında anlaşma namazdır. Kim onu terkederse inkar etmiş olur"* (sahih hadis).

Beş Vakit Namaz: Sabah Namazı, Öğle Namazı, İkindi Namazı, Akşam Namazı, Yatsı Namazı...

Sabahın vakti, doğudaki sabah ışığıyla başlar, güneşin doğmasıyla biter. Son ana tehiri caiz olmaz. Öğle namazı ise, güneşin tepeye gelmesiyle başlar, gölgenin iki misline ulaşmasıyla biter. İkindi ise öğle namazı bitiminde başlar, güneş batımında sararmaya kadar sürer. Bunlar da son ana tehir edilmez. Güneş net iken kılıp bitirmelidir. Akşam namazı güneşin batımıyla başlar. Şafak kızıllığı kayboluncaya kadar sürer. Bunu da geç bırakma doğru olmaz. Yatsı vakti de, akşam namazı bitiminden başlar gecenin sonuna kadar sürer.

Bir müslüman bir namazı meşru mazereti olmadan geciktirir, vakti kaçırırsa büyük günah işlemiş olur. Tevbe edip, bir daha bunu yapmaması

gerekir. Bu babda ilahi uyarı şöyledir:

"Yazıklar olsun o namazcılara ki; namazı ihmal edip kaçırırlar" (Maun: 4-5).

Namazın Ahkamı:

Birincisi Temizlik (Taharet): Namaza başlamadan önce bir müslüman temizlikle sorumludur. Önce necaset mahreçlerini yıkar (taharetlenir), idrar ve dışkıdan temizlenir, sonra abdest alır.

Abdest ise: Kalben niyetle başlar; taharet için alınır. Diliyle söylemesi gerekmez. Çünkü Allah biliyor niyyetini. Ve Resul (a.s.) da böyle yapmıştır. Sadece sözlü *"Bismillah"* der ve ağzını çalkalar, burnunu yıkar (mazmaza-istinşak yapar) ve yüzünü bütünüyle yıkar. Sonra sağdan başlayarak ellerini dirsekleriyle birlikte yıkar. Başını eliyle mesheder. Kulaklarını da mesheder. Ve nihayet, yine sağdan başlayarak ayaklarını topuk kemikleriyle birlikte yıkar.

Bu abdest bittiği halde, insan yellenir yahut idrar veya büyük abdest çıkarır, ya da bayılma ve uyuma gibi kendinden geçme hali olursa, abdestini yenilemesi gerekir. Namazı ancak böyle kılar.

Kadın veya erkek, meni şehvetle çıkarsa -ister uyanıkken ister uykuda- o zaman cünüptür, ancak gusülle temizlenebilir: Bütün bedenini yıkayarak bunu tamamlar.

Kadın da, hayız ve nifastan kurtulunca o da

böylece gusletmek borcundadır. Çünkü hayız veya nifas halinde namaz kılmak caiz değildir. Temizleninceye kadar esasen namaz vacip değildir onlara... Allah onlara kolaylık tanımış; bu hallerde geçen namazların kazasını bile istememiştir. Ama tabii bunun dışında kaçırdıkları şeyleri kaza etmeleri onlara da tıpkı erkekler gibi vaciptir.

Su bulunmaz ya da kullanılamazsa, (hastalıktaki gibi...) o zaman da Teyemmümle temizlenir. Teyemmümse şudur: Niyyet eder. Besmele çeker, sonra iki elini toprak üstüne koyar iki eliyle yüzünü mesheder. Sonra aynı şekilde kollarını mesheder: Sağ elinin dışı, sol elinin içinden kaydırıp kolunu da mesheder. Sonra da sol elinin dışı, sağın içinde başlar ve ayni meshi yapar. Böylece temizlik tamamlanır. Bu teyemmüm hayız, nifas ve cünüplük için de yapılır. Yani su bulunmaz ya da kullanılmasından korkulursa...

Namazın Sıfatı:

1. Sabah Namazı: İki rek'attır. Müslüman (kadın-erkek) kıbleye döner. Yani Kabe'ye, Mescid-i Haram'a, Mekke'ye... Ve sabah namazını kılmaya kalben niyetlenir. Niyyeti dil ile söylemez. Sonra tekbir alır. *"Allahu Ekber"* der. Sonra başlayış duasını okur: yani *"Sübhaneke..."* duasını - *"Ve celle senaüke"* hariç- okur. Euzü besmele çeker. Sonra Fatiha suresini okur. Tabii Kur'an'ı asli diliyle

okur[8] ve bildiği bir yerden Kur`an okur (zammı sure).

Sonra *"Allahu Ekber"* deyip rükü yapar. Baş ve sırtını düz tutar. İki elini dizlerine kor. *"Subhane Rabbiyel Azim"* der, yine başını kaldırır, doğrulur. *"Semiallahu limen Hamide"*. Tam ayakta durduktan sonra *"Rabbena velekel Hamd"* der, sonrada *"Allahu ekber"* der secdeye kapanır: Ellerini, yüzünü, dizlerini ve ayak uçlarını yere koyar. Secdede *"Subhane rabiyel Ala"* ve *"Allahu ekber"* diyerek otururken *"Rabbiğfirli"* der... Yine *"Allahu ekber"* deyip ikinci kez secde yapar... Sonrada tekbir alarakayağa kalkar, yine FATİHA okur. Yani ilk rekattaki gibi, yine bir miktar Kur`an okur; ondan sonrada; yine tekbirle rükü yapar, tekbirle kalkar, tekbirle secdeler yapıp oturur. Ve önceki gibi tesbihleri söyler... Sonunda oturur ve *"Ettehiyyatu..."* duasını okur, salli barik... dualarını okur.

التحيات لله والصلوات والطيبات السلام عليك أيها النبي ورحمة الله وبركاته السلام علينا وعلى عباد الله الصالحين أشهد أن لا إله إلا الله وأشهد أن محمداً عبده ورسوله.

اللهم صل على محمد وعلى آل محمد كما صليت على إبراهيم وعلى آل إبراهيم إنك حميد مجيد.

اللهم بارك على محمد وعلى آل محمد كما باركت على إبراهيم وعلى آل إبراهيم إنك حميد مجيد.

En sonda, sağa ve sola başını çevirip selam verir. *"Esselamu aleykum verahmetullah"* der. Böylece namazdan çıkar.

---

[8] Çünkü Arapça olmayan Kur`an okuma, Kur`an olmaz. Zira Kur`an-ı Kerim tercümesi onun yerini tutmaz. Tercümede belağatı ve icazı gider. Bir çok harfi ve karşılığı kaybolur (Yazar).

Öğle - İkindi - Yatsı - namazları:

Bunların hepsi dörder rekattır. İlk iki rekatları, tıpkı sabah namazı gibi kılınır. Fakat ilk teşehhüde oturunca selam vermeden kalkılır. Ve ilk iki rekat gibi iki rekat daha kılınıp, dörde tamamlanır. İkinci celse yapılır ve ilk celsedeki gibi, tehiyyattan sonra, salli-barik dualarını okur ve selam vererek namazdan çıkar...

3-Akşam namazında ise üç rekat olduğuna göre ilk iki rekatını yukarda anlatıldığı gibi kılar. Oturup duaları okur. Sonra üçüncü rekata kalkar. O rekatı da bilindiği gibi kılınca oturur. Yine son oturuş olarak tahiyyat ve salavatı okuduktan sonra sağa sola selam verip namazı bitirir.

Erkekler bu namazları mescidde imamla birlikte kılarlar. Bu vacipdir. İmam olacakta aranan ilk şey Kur'anı güzel okuyor olmasıdır. Namaz erkanını iyi bilmesi dinde salih olması da önemlidir. İmam sabah namazında rükudan önce Kur'an okurken açıktan okur. Akşam ve yatsı namazlarının ilk iki rek'atında da böyle yapar... Arkasındakiler bunu dinlerler.

Kadınlar ise, namazlarını evlerinde ve tesettürlü olarak kılarlar. Yani el ve ayaklar dahil, yüz hariç bütün bedenlerini setrederler. Çünkü hepsi avrettir. Yüzlerini de erkeklere karşı örterler. Çünkü bu fitneye ve rahatsız edilmelerine sebeptir. Eğer kadın ille de mescidde namaz kılmak isterse; iyice örtülü ve koku falan sürmeden, çıkmasında problem

yoktur. Ve namazı erekeklerin arkasında kılarlar; böylece de kendileri ve erkeklerini fitneye düşmeleri önlenmiş olur. Müslümana yaraşan, huşu ve huzur içinde, kalbi uyanık olarak namaz kılmaktır. Kıyamında, rükuunda ve secdesinde teenniyle davranmalı; öyle alelacele ve abes davranmamalı. Mesela gözleri havada, Kur'an'dan başka şey okumak v.b... şey olmamalı. Zikir ve tesbihleri yerli yerinde yapmalı. Çünkü Hak Teala, namazı zikir için emretmiştir.[9]

Cuma günü ise, Cuma namazını iki rek'at kılarlar. İmam bu namazda Kuran'ı açıktan okur. Tıpkı sabah namazı gibi... Namazdan önce de hatip iki hutbe okur. Burada müslümanları aydınlatır, dini meseleleri onlara öğretir. Cemaatin imamla birlikte bulunması gerekir. Ve bu namaz, Cuma günü öğle namazı yerinedir.

İSLAM'IN ÜÇÜNCÜ RÜKNÜ ZEKAT

Cenab-ı Hak, nisab miktarı mala sahip olan müslümanlara Zekat ödemeyi emretmiştir. Kur'an-ı Kerim'de açıklandığı üzere zekat, muhtaçlardan ve zekata layık olanlardan kim varsa onlara verilecektir. Altının nisabı (20) miskaldir. Gümüşün nisabı ise 200 dirhemdir. Ya da bunlara denk kağıt para olabilir. Yine ticaret mallarından her çeşidinin değeri bu

---

[9] Ama tabii, namazda birini ikaz, ya da imam yanılırsa düzeltmek için *"Sübhanallah"* diye uyarır. Ya da Kur'an'ı okur ve doğrusunu göstermiş olur. Kadınlar ise ellerinin üzerine şaplatarak bu tür uyarıda bulunabilirler...

nisaba ulaşırsa, sahibine zekatı ödemesi vacip olur. Tabi üstünden bir sene geçmesi şartıyla. Tahılların ve meyvelerin nisabı ise 300 sa`dır. Gelir getiren akarlar da satış kıymetine göre zekata tabidir. Alınan ücretler de (nisabı tutuyorsa) ona göre hesaplanır. Altın, gümüş ve ticaret mallarında zekat oranı onda birin dörtte biridir. Yani kırkta bir veya %2.5 ve bu her sene ödenir. Hububat ve meyvelerde ise öşür, yani onda birdir. Yağmurla sulananlar böyledir. Özel gayretle veya nehir suyuyla sulananlarda ise yirmide birdir (Yani %10, %5).

Zekatın verilme zamanı ise; meyve ve tahıllarda hasat zamanıdır. Eğer, yılda iki mahsul alınıyorsa her seferinde verilir. Hayvanların zekatına gelince; fıkıh kitaplarında mevcuttur, oraya bakılmalıdır. Cenab-ı Hak buyuruyor ki: ***"Ancak Allah'a mahsus dinin gereği, ihlas ile ibadet emrolunmuştur; onlara namaz kılmaları, zekatlarını vermeleri... işte dosdoğru din budur"***. Zekatı vermekten maksat fakirin gönlünü yapmak, ihtiyacını gidermek, böylece de müslümanlar arasında sevgi bağı oluşturmaktır. Yalnız İslam dini, müslümanlar arasındaki yardımlaşmayı ve toplumsal sorumluluğu sadece zekata bağlamamıştır. Aksine zenginlerin fakirleri herhalinde görüp gözetmesini emretmiştir. Hatta komşusu aç iken kendisinin tıka basa yemesini müslümanlara haram kılmıştır...

Müslümana Fıtır sadakası da vaciptir. Bunu Ramazan Bayramı günü öder, bu yiyeceklerden bir sa`dır. Ve her nefis için verilir. Hizmetçiler ve

çocukların fitrası da velileri verir. Yemin kefaretinin ödenmesi de vaciptir.[10] Yani bir kimse yeminini bozarsa veya gereğini yapmazsa kefaret öder. Yine meşru tarzda adakta bulunan da bunu yerine getirmelidir. Ayrıca bunların dışında sadakaya da Allah Teala'nın teşviki vardır. Ve kendi yolunda infakta bulunanlara en üstün mükafaatı vermeyi vaadetmiştir. Hem de kat kat! Mesela bir iyiliğe karşı on katından yediyüz katına kadar...

İslam'ın Dördüncü Rüknü: ORUÇ

Ramazan ayı orucu. Bu hicretin dokuzuncu senesinde farz kılınmıştır.

Orucun Özelliği: Müslüman sabah olmadan oruca niyet eder. Sonra yemekten içmekten ve cimadan (cinsi ilişkiden) uzak kalır. Güneş batıncaya kadar bu hal sürer. Ve iftar eder. Bunu bir ay Ramazan boyunca yaptıktan sonra Bayram eder. Ve Allah'ın rızasını kazanır.

Orucun sayısız faydaları vardır. Başlıcaları şunlar olabilir.

1. Bu Allah'ın emrine itaat ve O'na ibadettir. Kul şehvetini ve arzuların terkeder, Allah için yemez içmez. İşte bu Allah'a en büyük takvadır.

2. İktisadi, ictimai ve sıhhi bir çok faydası vardır. Ama bunları inanarak oruç tutanlar tespit edebilir. Allah (c.c.) ***"Ey inananlar, oruç size,***

---

[10] Yemin kefareti: Bir köle azat etmek, ya da on fakiri doyurmak veya giydirmekte serbesttir, bunları bulamazsa üç gün oruç tutar.

sizden öncekilere olduğu gibi farz kılındı ki, takvaya eresiniz... Ramazan ayı; insanlar için hidayet olan, belge olan, ayırıcı çizgi olan Kur'an'ın indiği aydır. Hanginiz bu aya ulaşırsa hemen oruca başlasın. Hasta olan veya yolcu olanlar ise başka zaman aynı sayıda gün tutsun. Allah size kolaylık istiyor, zorluk değil. Öyleyse sayılarını tamamlayın ve Allah'ı tekbir edip hidayetinden ötürü övün. Böylece şükretmiş olursunuz." (Bakara: 183-185).

Allah'ın Kur'an'da, Rasülünün sünnetinde açıkladığı orucun ahkamı şöyledir:

1-Hastalar ve yolcular orucunu bozar. Ramazandan sonraki günlerde tutamadığı kadarını kaza eder.

2-Aynı şekilde haiz ve nifas halinde oruç tutamayacağından, geçirdikleri günler kadar, Ramazandan sonra kaza ederler.

3. Yine hamile ve emzikliler de hayatlarından endişe ederlerse veya çocuğundan endişeli ise aynı şekilde oruçlarını sonraya bırakırlar.

Bir oruçlu unutarak yer ve içerse orucu bozulmaz. Çünkü Allahu Taala unutma, yanılma, ikrah hallerinde Muhammed (A.S) ümmetini affetmiştir. Tabii hatırlayınca ağzındakini çıkarmalıdır.

İslamın Beşinci Ruknü: HACC

Bu, Beyti haramın ömürde bir kere ziyaret edilmesidir. Fazlası tatavvudur. Hacda da sayısız faydalar vardır.

Birincisi: Allahu Taalay'a Ruh ceset ve mal ile ibadet olmasıdır.

İkincisi: Bütün yönlerden gelen müslümanların toplanmasıdır. Tek kılık içinde tek mekanda toplanır, tek Allah'a taparlar. Reisle memur, zenginle fakir, beyazla siyah arasında fark yoktur. Hepsi Allah'ın mahluku olarak, ama müslümanlar olarak tanışırlar. Böylece Allah'ın hepsini diriltip toplayacağı günü hatırlarlar. Haşirde hepsi bir mekanda hesap için toplanacağı, ister istemez Allaha itaat edeceği hali hayalliyecekler.

Müslümanların kıblesi Kabenin etrafındaki tavafdan maksad ise Allah'ın emrini yerine getirmektir. Çünkü o yöne yönelmeyi de Allah emretmiştir. Arafat, müzdelife, mina ve öbür kutsal mekanlardaki vakfeler belli vakitlerdedir. Bütün bunlardan hedef, Allah'a layık kul olmaktır. Allah da bu nimetini bize vermek için bu mekanlarda, bu ibadetleri emretmiştir. Kabeye gelince, mekan ve eşyasıyla asla mabud değildir. Onlara tapılmaz, Onların aslında fayda veya zararı da yoktur. Oralardaki tüm ibadetler Allah içindir. Faydayı ve zararı veren de sadece Allah'dır. Allah kabeyi ziyareti emretmese, orayı ziyaret doğru olmazdı. Çünkü ibadet hiç bir zaman şahsi görüş, zevk veya akılla olamaz. Allah'ın kitabındaki emrinin gereği ve Resulunün (a.s) sünnetinin ışığında olur ibadet. Hak Teala : ***"Kim yol ve imkan bulursa Allah için beyti ziyaret vardır. İnkar eden olursa, Allahın Alemlere bile ihtiyacı olmadığını bilsin"*** (Al-İmran 87)

buyurmuştur.[11] Ümreye gelince, ister hac günlerinde, ister başka zamanlarda olsun, müslümanlara bir kerelik sünnettir. Mescid-i Nebevi'yi ziyareti ise, hacla birlikte vacip değildir. Sadece müstehaptır. Ziyaretçi için sevaptır. Terkedene ise günah yoktur. Kim hacc eder de beni ziyaret etmezse, bana cefa etmiştir, şeklindeki hadis sahih değildir. Resulullah'a iftiradır.[12] Ama mescidi ziyaret meşrudur Ve orada Tahiyyetül mescid kılınır. Yine Resulullah'ın kabrini ziyarette Esselamu aleyke ya Resulullah demek meşrudur. Edeple ve hafif sesle böylece selamlanır. Ondan birşey de talep edilmez, sadece selam verip geçilir. Çünkü ümmetine böyle emretmiştir. Sahabesi de (r.a) böyle yapmıştır. Ama Reulullah'ın kabri önünde, tıpkı namazda durur gibi huşu içinde duranlar, ondan dilek dileyen veya yardım talep edip, Allah'a aracılık yapmasını niyet edenler Allah'a ortak koşmuşlardır. Nebi (as) onlardan beridir. Her müslüman gerek Resulullah'ın gerek başkalarının kabrinde böyle davranmaktan sakınmalıdır... Tabi ziyarette Hz.Ebubekir ve Ömer'in kabirlerini de ziyaret eder, Bakidekileri ve şehitleri de ziyaret eder. Yani şer-i olan ziyaret budur. Ölüye selam verilir. Ona dua edilir, ölüm hatırlanır geçilir.

---

[11] Meşhedleri, veya türbeleri hac gibi ziyaret sapıklıktır, Allah'ın emrine muhalefettir. Çünkü Rasulülllah: "Mescid-i Haram, Mescid-i Aksa ve şu Mescidimden ibaret üç mescid dışında binek hazırlamayın" buyurdu.

[12] Bu ve benzeri birçok uydurmalara vardır ki; sapıklar icadetmiştir, sakınılmalıdır.

Hacc ve ümrenin özü şudur: Hacı önce helalinden yol harçlığını tamamlar.Haram işlerden elini çeker. Çünkü haram, o kişinin haccının da duasının da reddine sebeptir. Nitekim Resulullah (a.s) hadisinde; *"haramla gelişen her beden ateşe mustahaktır"*. Eh, salih bir arkadaş da edinmek de evladır.

Mikatlar: Mikata erişen kişi ihrama girer, Eğer araba ile ise tam orada, yolculuk yapıyorsa hizasına gelince ihrama girer. Resulullah'ın belirlediği mikatlar beş tanedir.

1-Zülhüleyfe: (Ali kuyuları) Bu Medine cihetinden gelenler içindir.

2-Cuhfe: (Rabığ yakınıdır) Şam, mısır ve mağriplilere

3-Karnul-menazil: (Vadi-i muharrem) Necidliler için ya da Taif cihetinden gelenler içindir.

4-Zat-i ırak: Irak halkı içindir.

5-Yelemlem: Yemenliler içindir.

Bu mikatların ehli olmayanlar da hangi cihetten geliyorsa, o mikatta ihrama girer. Mesela Mekkeliler'in mikatı da yoktur. Onlar bulunduğu yerde evinde ihramlanırlar.

İhramın Niteliği: İhramdan önce temizlenme, yıkanma ve güzel koku sürünme müstehaptır. Ve sonrada mikatta ihrama bürünür. İhram iki parça bez veya kumaştır, dikişsizdir. Biri etek gibi alta öbürü üste bürünür. Başını örtmez. Mikata yaklaşınca niyet edilir ve ondan sonra ihram giyilip telbiyeye başlanır. Kadınlara ihram yoktur. Onlar tabii haliyle

niyetlenirler. Ancak el ve yüzlerini örtmezler Mesela eldiven de giymezler, peçe de kullanmazlar. Ama erkeklerle karşılaşınca başörtülerinin ucuyla Resulullah'ın hanımlarının yaptığı gibi yüzlerini örtebilirler...

Hacı ihrama girince kalben , umreye niyet eder. Sonrada *"Allahumme lebbeyk Umreten"* diye telbiye getirirmeğe başlar. Aynı zamanda Temettü haccına niyetlenir. Çünkü Resulullah ashabına temettüyü tavsiye etmiştir. Onlar da hep böyle yapmıştır. O emrini tutmayanlara gadap eder. Ancak yanında kurban bulunanlar H. kırana niyet eder, Resulullah'ın yaptığı gibi. Kıran ise; telbiyesinde *"Allahumme lebbeyk Umreten ve Haccen"* demeyi gerektirir. Bu durumda ise ta Nahr günü kurbanı kesinceye kadar ihramdan çıkmaz. Haccı ifrat yapacak ise niyetini sade hacca göre yapar. *"Allahumme lebbeyk Haccen"* der.

İhramlıya yasak olan şeyler:

Müslüman ihrama niyet etti mi artık şunlar ona haram:

1-Cima ve ona götüren öpme ve şehvetle elleme. Hatta bu halde konuşma. Evlilik teklifi, nikah akti, yani ihramlı evlenemez de evlendiremez de.

2-Saçını kazıtmak veya koparmak

3-Tırnak kesmek

4-Başına değecek şekilde örtme. Ama şemsiye türü gölgelikte beis yok

5-Koku sürünmek veya koklamak

6-Kara avcılığı yapamaz, yol da gösteremez.

7-Dikişli elbiseyi (erkek) giyemez. Kadınsa dikişli bir şey ile el veya yüzünü örtemez. Erkek terlik giyer. Bulamazsa mest giyebilir. Bu yanlışları bilmemezlik veya unutma nedeniyle yaparsa , hemen terkeder ve birşey de lazım gelmez.

Kabeye vasıl olunca, kudüm tavafi yapılır ve yedi şavttır. Hacer-i esvet hizasından başlar. Bu umre tavafinın özel olması yoktur. Bilebildiği kadar okur ve tekbir getirir (İki rukün arasında ise *Rabbena Atina* duasını okunur. Sonra makamı İbrahim'in gerisinde iki rekat tavaf namazı kılınır. İmkan bulamazsa Mescidin bir yerinde kılar. Sonra sa'ye gider. Safa'dan başlayıp yürür. Ancak önce kabeye dönüp tekbir getirir. Ve böylece yedi şavtı tamamlar.Yedi sonunda (Merve'de biter) saçını kestirerek ihramdan çıkar, kadınsa saçının ucundan parmak ucu kadar keser. Bu işlem Temettü haccının umresini tamamlamıştır. Artık ihramdan çıkar. Herşey helal olur.

Kadın, ihramdan önce veya sonra hayz görür yahut doğum yaparsa, Haccı Kırana dönüştürür, Umre ve Hacca birlikte niyet ve telbiye getirir. Öbürleri gibi de ihramlanır. Çünkü Hayız ve Nifas ihrama mani değildir. Vakfelere de engel değil, sadece Kabeyi tavafa manidir. Öyleyse hepsini herkesle yapar, sadece tavafi bekletir. Temizlenince halk Mina'ya çıkarken temizlenirse, hemen gusledip tavaf ve sa'yini yapar, saçını kesip ihramdan çıkar, tekrar ihrama niyetlenir. Yok temizlenemedi de

ihrama devam etti ise o zaman Hacc-ı - Kıranı sürdürür. Yine telbiyesini getirir. Mina'daki vazifeleri öbürleri gibi yapar. (Sekizinci gün) Arafat ve Müzdelife'deki vakfeleri de tamamlar. Taş atar, saçını keser. Bundan sonra temizlenirse işte o zaman gusledip, sadece hac tavafını yapar. Hacc sa'yini yapar. Bu ziyaret tavafı ve sa'yi de onun Haccına da Umresine de yatar. Nitekim Hz. Aişe (r.a.) anamızın böyle bir durumda sorusu üzerine Resulüllah açıklamış: Tuhurdan sonra onun tavafının ve sa'yının, hem umresi hem de haccı için yeterli olduğunu... zira Umre-Hacc arasını bitiştiren, ifrat haccı gibi tek tavaftan sorumludur. Ve sa'y de öyle.[13]

Resulullah (a.s.) bunu da açıklamıştır. Hazreti Aişe'ye başka bir hadisinde de; sözlü ve fiili ifade etmiş oluyor. Umre kıyamete kadar Hacca dahildir. Allah en iyisini bilir.

Sekizinci gün (Zihlicce ayında) hacılar Mekke'de ihrama girerler. Yine mikatta yapılan tarzıyla bunu yapınca, kadın-erkek herkes Hacca niyet ederler. Artık *"Allahumme Lebbeyk Haccen"* derler. Ta yevm-i nahr (kurban günü) Mina'ya ininceye kadar ihramın bütün yasaklarına uyarlar. Yani Cemre-i Akabe'ye taşları atar, erkekler başlarını tıraş eder, kadınlarsa saçlarını kısaltırlar. Böylece ihram hali biter.

Hacı o sekizinci gün ihrama girince Mina'ya

---

[13] Bayram gününden önce veya sonra. Çünkü kudum tavafı nafiledir. Kıran Haccı ve İfrat için tektir.

çıkmıştı. Orada yatmış ve bütün namazları vaktinde kılmış ve fakat cem falan yapmadan sadece kasr (dört rik'atlileri iki) yaparak kılmıştı. Arefe günü ise güneş doğduktan sonra Mescid-i Nemire mevkiine gelmiş; öğle ile ikindiyi birleştirip öğle vatinde ve kasrla kılincaya kadar orada kalmıştı. Sonra Arafat'a yönelmişti. Çünkü Mina'dan Arafat'a doğrudan varmak ve orada oturmak ta caizdir. Arafatsa bütünüyle vakfe yeri...Hacı Arafat'ta sürekli zikir yapacaktır. Dua ve istiğfara devam edecektir. Yönü ise hep kıbleye dönük olacak. Çünkü o (Rahmet) tepe, Arafat'ın parçasıdır. İbadet niyetiyle de oraya çıkılmaz. Taşına toprağına dokunmanın da anlamı yok. Yani bidat olur...

Hacının güneş batıncaya kadar Arafat'tan ayrılmaması gerekir. Güneş batınca da Müzdelife'ye yönelir. Oraya varınca, akşamla yatsıyı; cem-i tehirle yatsı vaktinde kılar. Orada geceler. Fecirle sabah namazını kılar ve Mina'ya yürür. Güneş doğmadan hareket edip Mina'ya varınca cemre-i Akabe'yi taşlar. Bu, güneşin doğuşundan sonradır. Ve yedi taş atar.. Bu taşlar nohut gibidir; ne büyük ne küçük. Terlik falan atmalar ciddiyetsiz ve şeytana hoş gelen şeylerdir. Halbuki hep Rasulüllah'ın tavsiyesine uyup, O'nun rehberliğine inanıp, şeytanı çatlatmak gerekir. Allah ve Resulünün yasak ettiği şeyleri de terketmek şarttır. Hacı bundan sonra kurbanını keser ve traş olarak ihramdan çıkar. Erkek için kazıtmak efdalken, kadın için kısaltmak uygundur. Bundan sonra hacı elbisesini giyinir. Artık ihram yasakları kalkmıştır.

Sadece kadın yasağı devam eder. Hacı Mekke'ye iner, hacc tavafi ve sa'yini yapar. Bundan sonra zevce de helaldir artık. Bundan sonra hacılar Mina'ya giderler. Bayram ve sonraki ık günle üç gece orada yatarak geçirmesi vaciptir. Onbirinci ve onikinci günler her üç cemreye taş atar. Bu zevalden sonradır. Bu atışa Mina'daki cemrelere suğra ile başlar, sonra orta, sonra Akabe'ye atar. Her atış yedişer taştır. Her taşı atarken *"Allahu ekber"* der. Bu taşları Mina'daki yerinden alır. Mina'da yer bulamayan ise en son noktaya iner. Onikinci gün taşı atınca isterse oradan ayrılır. Bu hakkıdır. Onüçüncü günü kalmak ise efdaldir. Zevalden sonra taşı atar. Yola çıkacaksa veda tavafını yapıp, ayrılabilir. Hayızlı ya da nifaslı kadın eğer ziyaret tavafını yaptıysa, veda tavafını terkedebilir.

Eğer hacı kurbanı, onbir veya oniki hatta onüçüncü güne geciktirdiyse olabilir. Ziyaret tavafını da böylece geciktirdiyse bu da caizdir. Ama efdal olan yukarda geçen tarzdır. Allah en doğrusunu bilir. O'nun nebisine salat ve ehline selam olsun.

İMAN

Allah Teala müslümana, kendisine Resulune ve islam rukünlerine inanmayı farz kıldı. Ona,

meleklere,[14] peygamberlerine indirdiği kitaplara, en son Kur'an'a, onunla neshedilenlere, böylece onları da içine aldığına, yine baştan beri bütün peygamberlere ve sonuncusu olan Muhammed (a.s.)'e inanmayı emretti. Çünkü onların hepsinin ödevi tekti. Dinleri tekti ve o İslam'dı. Gönderen ise tek olan Allahtır ve Rabbülalemindir. Müslüman Rasüllere inanmak zorundadır. Yani Kur'an-ı Kerim'de Alah'ın adını zikrettiği peygamberlere... Bunlar, geçmiş milletlere gönderilmiştir. Yine son peygamber Muhammed (a.s.)'ın da son peygamber olduğunu kabul etmek, onun bütün insanlığa geldiğini de ikrar gerek. O bütün milletler, yahudi ve hiristiyanlar dahil kıyamete kadar gelecek tüm insanlar dinlerini terk edip onun dinine girmek borcundadır. Bu ilahi iradeden gelen bir iltizamdır. Hz. Musa ve İsa'nın (a.s.) son peygambere uymayan bağlılarından beridirler. Çünkü müslümanlar bütün peygamberlere inanır ve bağlanırlar. Bu durumda Muhammed (a.s)'a inanıp uymayan yani İslam dinine girmeyen kimse bütün peygamberleri inkar etmiş olur. Bir kimse o peygamberlerden herhangi birine

---

[14] Melekler: Allah (c.c.)'ın nurdan yarattığı ruhlardır. Sayılarını Allah bilir. Bir kısmı semalarda bir kısmı ise yerde vazifelidir. Kitaplarsa; Allah'ın peygamberlere indirdiği kitaplardır. Hepsi nesh olunmuş, sadece Kur'an-ı Kerim kalmış, İncil ve Tevrat bile bağlıları tarafından tahrifli şekilde yazılmıştır. Bunu kendi içindeki çelişkilerden anlarız. Hz. Ömer'in elinde Tevrat sahifesi gören Resulüllah *"Ey Hattab oğlu, şüphen mi var? Eğer kardeşim Musa gelse, buna uymak zorunda kalırdı"* buyurdu.

uyduğunu iddia ederse bile, ikinci fasılda delilller geçtiği üzere ilahi kelam bunu reddeder. Ve Resulullah (a.b) da hadisinde şöyle buyurmuştur: *"Nefsim yedinde olana yemin olsun, bu ümmetden ister yahudi, ister hiristiyan olsun, benim getirdiğim şeriata inanmadan ölürse, cehennem ehli olarak gider"* (müslim).

Yine müslüman, ölümden sonra dirilmeye, hesaba, cezaya, cennet ve cehenneme inanmak durumundadır. Ona Allahın takdirine inanmak da vaciptir.

Kadere inanmak nedir? Yani bir müslüman, Allah'ın herşeyi bildiğine, kulların daha yer ve göklerin yaratılmasından önce bile, neler yapacağını bildiğine, ve bunları levhi mahfuza yazdığına inanmasıdır. Yine müslüman bilmelidir ki Allah ne derse o olur. Dilemediği birşey de asla olmaz, ve Allah kullarını itaat için yaratmış, onlara kendi emir ve yasaklarını açıklamış, günahlardan kaçınmalarını istemiştir. Onlara irade ve kudret vermiş bununla emirlerini yerine getirenlere ulaşacak sevabı belirlemiş, günah işleyenlere ise ceza vereceğini bildirmiştir. Kulun iradesi Allah Teala'nın iradesine bağlıdır. Allah'ın irade ve tercih yetkisi vermediği noktalarda ise o işler kulun iradesinin dışında oluşur. Mesela yanılma ve unutma, ya da tehdit altında yapılan veya fakirlik, hastalık ve belalar yüzünden işlenemeyen işler, ya da kulun başına gelenler bu türdendir. Allah bunlardan ötürü hesap sormadığı gibi, hastalık ve yoksulluk gibi belalara sabrederse ve

kaderi ilahi diyerek razı olursa ayrıca mükafat alır. Bütün bunlar müminin kabullenmesi vacip olan şeylerdir. Müslümanların iman bakımından Allah'a en yakın olan ve üstün dereceye ulaşan, cennet hak eden ise ihsan sahipleridir. Bu kimseler Allah'a tapar, onu en büyük bilir, ve görüyor gibi ürperti duyar. Aynı zamanda gizli ve açık işlerinde ona karşı gelmekten sakınır. Ve zaten onu kendilerini nerede olurlarsa olsunlar, göndüğüne inanır, ona hiç birşeyin yani ne iş, ne söz, ne de niyet olarak gizli kalamayacağını bilir. Buna göre emirlerini tutar, yasaklarından kaçar. Şayet bir kimse yanılarak Allah'ın emrine ters davranırsa, hemen acele ve samimiyetle ona yönelip tövbe eder, pişmanlığını bildirip affını diler ve birdaha da tekrar etmez...

"Allah takva ehli ve ihsan sahipleriyle beraberdir" (Nahl: 128).

İSLAM DİNİNİN MÜKEMMELLİĞİ

Allahu teala Yüce Kur'an'ında buyuruyor ki: ***"Bu gün size dininizi tamamladım ve üzerinize nimeti yağdırdım. Din olaraksa İslamı uygun gördüm. Yine Bu kuran dürüst insanlara yol gösterir, ve müminlerin salih amellerinden dolayı müjdeler. Onlara büyük mükafaatları haber verir"*** (İsra:9). Ve yine : ***"Sana kitabı, her şeyi açıklar tarzda indirdik ve yol gösterici rahmet ve müjdedir müslümanlara"*** (Nahl:89).

Sahih bir hadiste ise Peygamberimiz (a.s.) *"Size gecesi de gündüz gibi olan aydınlık bir nizam*

bırakıyorum. Kim ondan saparsa mutlaka helak olur. Yine ,size öyle birşey bıraktımki sıkı tutunursanız ebediyen sapmazsınız; bu Allah'ın kitabı, benim sünnetimdir."

Geçen ayetlerde Allah şunları haber veriyor: Birinci ayette: O müslümanlar için İslam dinini eksiksiz göndermiştir. Artık katiyen bir noksanlık yoktur. Ve bir fazlalığa da tahammülü yoktur. Bu din her devre, her bölge ve millete uygundur. Ve yine Allah nimetlerini de bu yüce din sayesinde müslümanlara tam olarak ulaştırmıştır. Tabii bu, peygamberlerin sonuncusu Muhammed (as) ın elçiliğiyledir. İslam'ın açığa vurulması ve düşmanlarına karşı bu din sahiplerinin galip gelmesiyle gerçekleşmiştir. Ve nihayet Allah insanlar için islam nizamını tavsiye etmiştir. O asla yok olmayacak ve ondan başka bir din de kabul olmayacaktır.

İkinci Ayette ise: Kur`an-ı Kerim'in eksiksiz ölçü olarak din ve dünyanın bütün dini ve dünyevi meselelerini halledici gerçekçi çareler açıklanmıştır Hiç bir iyilik düşünülmezki, Kur'an onu işaret etmesin... Şerrin de her türünü belirtmiştir. Artık her müşkil mesele, ister eski, ister yeni olsun, isterse geleceğe ait bulunsun, adil ölçüsü ve hal çaresi Kur`an'dadır. Kur`an'a ters giden her hal çaresi de cehalet eseri ve zulüm olur:

Hasılı ilim, akide, siyaset, idare ve yargı usulü, insan ve toplum bilgisi, iktisattan ceza usullerine kadar öbür bütün şeri ihtiyaçlar da Kur`an'dadır.

Resulü Muhammed'in (a.s.) dilinde telaffuz edilmiş, en güzeli açıklanmıştır. Cenab-ı Hak geçen ayetlerde bunu haber veriyor.

Nitekim *"Kur'an her şeyin açıklamasıdır"* ifadesi var. Gelecek bahislerde de bu kemal dinin, usul ve kapsamı, daha bir açıklıkla anlatılacakır.

DÖRDÜNCÜ FASIL

İslam metodu

1-İlimde: Bilinmeli ki, bilgi edinmek insan için Allah'ın kesin emridir. Ve buyururki: ***"Bilki Allah birdir, ondan başka ilah yoktur. O halde, müslüman erkek ve kadınlar için istiğfaret, kendi yanlışınada Allah, gezip karar kılacağınızı bilir."***(Muhammed:19). Ve yine: ***"Alllah sizden inananları ve ilimde derece tutturanları yüceltir.*** ***Ayrıca "Deki, Rabbim ilmimi artır."*** (Taha:114) buyurmuştur. ***"Eğer bilmiyorsanız, zikir ehline sorun"*** emri de böyle. Peygamberlerin sonuncusu ise, sahih hadisinde *"Her müslüman kadın ve erkeğe bilgi tahsili farzdır."* buyururken *"Alimin cahile üstünlüğü, bedir gecesinde Ayın öbür gezegenlere üstünlüğü gibidir."* der.

Demek İslam anlayışında İlim, lüzumu yönünden ikiye ayrılır.

Birincisi: Farzı Ayn olup her insana lazımdır, erkek ve kadın. Hiç kimse bunu bilmemekte mazur değildir. Bu da Allah'ı tanımak, Resulu Muhammed (a.s.)'ı tanımak ve İslam'ın temel bilgilerenin edinilmesi.

İkinci ise: Farzı kifaye, kimin gücü yeterse edinir. Öbürlerinden de sorumluluk düşer. Kalanı kimse bu sadece müstehap olur, farz değil. Bu da

İslam şeriatının ahkam kısmıdır. Haniya, bu kısmın uzmanları, eğitici yargı ve fetva ehli olarak yetişirler. Yine hayat için elzem olan ve müslümanın da ihtiyaç duyacağı, sanayi, siyaset, ziraat ve benzeri ihtisas konuları da bu türden bilgilerdir. Yönetim, bu dallarda yeterli kimse bulunmayınca müslümanları teşvik eder. Hayatları için zorunlu olan bu konularda, müslümanların yeteneklerini geliştirip çareler icadı için çalışmasını sağlar.

2-Akide: Allah (c.c.) Resulu Muhammed (a.s.)'a insanlığa, topyekün, onların sadece Allah'a kul olmalarını ilan ve tebliğ etmesini emretti. Onların sadece Allah'a ibadet etmeleri vaciptir. Ve onlara hiç bir vasıta kullanmadan, doğrudan doğruya, Allah ile irtibat kurup ona aracısız ibadeti emretti. Nitekim yukarıda *"Lailahe illellah"*ın anlamını izahta geçmişti. Yine onlara, tevekküllerini de sırf Allah'a yöneltmelerini emretti. Ve sade ve sadece ondan korkmaları, yalnız ondan umup, istemelerini emretti. Çünkü zarar veya faydayı ancak o verebilir. Ve aynı zamanda, Resulunun onu tanımladığı gibi, kemal sıfatlarıyla tanıyıp tanıtmalarını emretti.

3-İnsanla İrtibat: Allah müslüman bireye salih insan olmak, beşeriyete küfür ve batıldan kurtarıp İslam aydınlığına davet etmek gayretindedir. İşte bu kitabı, bu anlayışla yazıp neşre girişimi; hiç değilse sorumluluğun bir kısmını öderim... Allah'ın insanlara emrettiği ilgi ve bağlanmanın başı Allah'a imandır. [illegible] durumda müslüman insan, [illegible] uzağında olursa olsun, Allah'ın salih ve itaatli ve Resulüne uyan

kullarını sever. Ve o zamanda Allanı inkar edenlere ve Allah ve Resulüne asi olanlara buğzeder, isterse en yakını olsun... İşte ayrılığa düşen insanları birbirine bağlayan ilke budur. Bu düstür nesep yönünden olsun, vatan yönünden olsun veya maddi çıkarlar yüzünden olsun bölünüp gruplaşanların arasını bulur...

Allah (cc) buyurdu *"Allaha ve ahiret gününe inanan kimsenin, Allah ve Resülüne savaş açanları sevdiğine rastlayamazsınız; isterse onlar, babaları, oğulları, kardeşleri, yada kendi aşireti olsun"* (mücadele:) ve yine: *"Allah katında en işe yararınız ölçülere uyanınızdır."* buyurur (Hucurat: 13)

Allah (cc) birinci ayetle :Müminin Allah düşmanını sevemeyeceğini, isterse akrabası da olsa sevemeyeceğini bildiriliyor. İkincisinde ise hangi renk ve cinsten olursa olsun, Hak katında değerli insan, ona itaat eden kimsenin olacağını belirtiyor.

Bunun yanında yine Allah, dosta-düşmana adil davranmayı emrediyor. Nefsine zulmü kulları arasında haram kılıyor. Emanet ve sadakati emrediyor. Sılay-ı rahmi, yoksula yardımı, hayır işlerine koşmayı emrediyor. Herşeye hayvana bile iyi niyetle yanaşmayı emreder, onlara eziyet edilmesini men ediyor, onlara da iyi davranmayı emrediyor. Tabi kuduz köpek, akrep, yılan, fare, zehirli kertenkele hariç, Çünkü bunlar işkence edilmeksizin

öldürülür.[15]

4-Mümin insana murakabe ve kalbi va'z:

Kur'an ayetleri, insanlara Allah'ın onları nerede olsa gördüğünü bildiniyor. Ve ne yaparlarsa hepsini bildiğini hatta niyetlerini bile bildiğini; onların söz ve fiillerini tesbit ettiğini açıklıyor. Melekleri ise onları izliyor; gizli açık ne sadır olursa yazıyorlar. Ve yakında Allah, bu yapılan ve söylenenlerinde hepsinide soracağını bildirerek, onları asi olmaktan bu hayatta onun emrine ters gitmekten sakındırıyor. Böylece mümini günah ve sakatlıktan koruyan en güzel tedbir oluşuyor. Yani Allah'tan korkup günah ve karşı çıkmadan uzaklaşmış oluyorlar. Allah'tan korkmıyanlara, isyanı terk etmiyenlere gelince; onlara da Allah bu hayat için hadler koyarak, korumayı dilemiş. Bu Allah'ın müslümanlara marufu emir, münkeri nehy şeklindeki talimatıdır. Ve her müslüman, bir yanlış görünce onu yapanı uyarması gerektiğine dair bir şuur oluşturur. Önliyemediği takdirde diliyle söyler... Zaten cenab-ı Hak yönetici kadroya, aykırı hareket edenleri cezalandırmasını emretmiştir. Bu da suçuna münasip ceza türleriyle olur ki, Allah (cc) Kur an'da ve Resulu de sünnetinde açıklar, Adalet ve doğruluğun oturması için suçluların da cezalara çarpılmasını ön görür.

---

[15] Keseceğiniz helal hayvan da böyle. Resulüllah (a.s.) bıçakları bileyip kolay kesim yapmayı emrediyor; ayrıca her hayvanır kesim tarzı bellidir. Aksi halde, elektrik şoku veya balyoz vurarak öldürme haramdır...

5-Toplumsal yardımlaşma ve dayanışma:

Allah müslümanlara, maddi manevi yardımlaşmayı emrediyor. İşte sadaka ve zekat bahsinde geçtiği gibi... Ve Allah müslümanların birbirine, her tür eziyeti de yasaklıyor. Taa yollardaki ezaya kadar başkası da bırakmış olsa, Allah insana eza edecek herşeyi gidermesini istiyor... Cezalar gibi; buna da mükafaat vaadediyor.

Ve zaten müminin, mümin kardeşini nefsine tercih etmesi ilahi bir farızadır. Tabi nefsine istemediğini de o kardeşi için istemeyecek;

"Takva ve doğrulukta yardımlaşın, ama düşmanlık ve günahta destek olmayın." "müminler kardeştirler, kardeşlerinizin arasını düzeltin." "Aramızda fısıltılaşmalarımızın çoğu hayırsızdır. Ancak, sadaka, maruf ve insanların arasını bulma konusunda olanlar hariç. Bu sonuncu farzda yapanlar Allah rızasını kasdederse, biz onlara en büyük mükafaatı vereceğiz" ifadeleriyle; Muhammed aleyhisselam'ın; *"İçinizden biri, kendisinin sevdiği şeyi din kardeşi içinde sevmezse gerçek mümin olamaz"* buyuruyor (müslim rivayet etti). Ayrıca veda hutbesinde; yani ahir ömründe yaptığı son haccındaki Arafat mesajında bunu vurgulamaktadır:

"Ey insan oğlu ! Rabbiniz bir, asıl babanız bir, Ama dikkat edin, Arabın Aceme, Acemin de Araba üstün yanı yok. Siyahın kırmızıya, yada kırmızının siyaha. Üstünlük sadece takva (ilahi nizama uyma dercesine) göredir. Anlatabildim mi?"

Evet Resulullah tebliğ etti dediler. Ve devam etti. "*(Tıpkı şu gün, bu ay, bu şehir gibi) Kanlarımız, mallarımız, eşyamızda bir birinize haramdır. Anlatabildim mi?*"

Evet dediler. Parmağını göğe kaldırarak, "*Yarabbi şahit ol!*" buyurdu.

6-İç siyaset: Allah müslümanlara, kendi başlarına bir imam seçmeği emretti. Böylece seçilen emirin çevresinde birleşmelerini tefrikasız bir tek ümmet olmalarını diledi. Ve bu emire ve onun vekillerine itaat etmelerini ama şeriata aykırı emirlerine karşı çıkmalarını, çünkü böyle konularda itaat olmadığını bildirdi.

Allah müslümanlara, dinlerini açığa vuramıyacakları bir ülkede bulundukları takdirde, davet te yapamıyorlarsa, bir islam beldesine hicret etmeyi emretmiştir. Tabi bu ülkede tamamıyle şeriat geçerli olmuş olmalı... Ve müslümanların emiri de Allahın bildirdiği ile hükmetmeli.

Aslında İslam devlet sınırı tanımaz, tebea (vatandaş) veya kavmi tanımaz. Sadece İslam vatandaş tanır, İslam ülkesi tanır. Çünkü kullar, Allah'ın kuludur, yer Allah'ın toprağıdır. Müslüman birinden öbürüne engelsiz geçer. Beş şart, kanununun geçerli olmasıdır. Fert buna aykırı davranırsa yine ilahi hüküm geçerlidir. İşler şeriata göre yürür. Cezalarsa sırf insanların güven ve doğruluğu içindir. Ve kanlarının dökülmesini önlemek içindir. Mallarının korunması içindir. Hasılı tüm hayırdır,

tıpkı şeriattan kopmanın tüm şer olduğu gibi...

-Allah, akılları da koruyor: Bunu da, sarhoşluk veren uyutturan, zevk veren şeyleri kullanmaktan menederek sağlar. Mesela, şarap içmenin cezası; 40-80 değnektir. Bu sadece, onu korumak, aklını ve toplumu normalde tutmaktır.

-Allah, insanların (müslümanın) kanınıda korur: Bununda baş çaresi kısastır. Yani haksız yere müslümanı öldürenin de öldürülmesi cezasıdır. Öldüren öldürüldüğü gibi, yaralamanında hükmü var. Ayrıca nefis, mal ve ırzı koruma hakkıda var; İllahi ölçüde bu *"kısasda sizin için hayat vardır; ey akıl sahipleri, ölçülere uyasınız.."* peygamber ölçüsü de şöyledir. *"Nefsini savunurken öldürülen şehiddir. Ailesini savunurken ölen de şehiddir. Malını savunurken ölen de şehiddir."*

-Allah müslümanların ırzını da koruyor. Bir insanın gıyabında konuşmak, onun hoşuna gitmiyecekse haramdır. Eğer yalansa, iftida olur ve "Haddi Kazf" vurulur. şer'i olarak tesbit edilmediği halde, zina ve livata suçlaması böyledir.

Allah, mallarınıda koruyor: Hırsızlık, soygun, kumar, rüşvet v.b gayri meşru kazanç yollarını yasak ederek bunu sağlıyor. Tabii bunlara birer de şer'i ceza koymuştur. Hırsıızlık, yol kesme gibi işlerden vazgeçirmek için; elkesme var. Tabii belli miktarda

ve belli şartlarda olunca suç sabit olmadaneda bu ceza verilmez...

Bu cezaları koyan, Alim ve Hakim olan Allah'dır. Allah insan ahlakını islah edip korumanın yolunu en iyi bilendir. Aynı zamanda onlara en çok merhametli odur. Müslüman suçlunun, suçuna keffarettir bu cezalar. Toplumu da bu tür insanların şerrinden korumaktır.. Bu tür cezaları, öldüreni öldürme, çalanın elini kesmeği, ayıplayanlar veya onları haklı görenler, kesilmediği zaman bütün vücudu kangren yapacak olan uzuv kesmeği ayıplamış gibidirler. Toplumdakiler de böyle birer uzuvdur.. Ve hasta uzvu kesmekten daha yerindedir. Aslında ise, bu ayıplayıcıların mesela siyasi maksatları için insanları doğramayı yerinde görmelerine herkes şahittir.

7-Dış siyaset: Allah müslümanlara meselelerine sahip çıkarak, gayri müslimleri de İslam'ın aydınlık nizamına çağırmak için organize çalışmalarını emrediyor. Böylece de küfrün karanlığından insanlar maddi hayatın geçici oyalayıcılığından kurtulup İslam'ın tam anlamıyla gerçekleştirdiği ruhi mutluluğu tadarak onları mahrumiyetten kutarmayı hedeflemiştir. Müslümana bu konudaki emiri "sahih insan olmak, o temiz haliyle bütün insanlığa yararlı olmak, topyekün insanları kurtarmaya gayret etmek, beşeri sistemlerden kurtarıp ilahi huzura kavuşturmaktır.Çünkü Allah insanlardan sadece salih insan olmasını istiyor. Buda gösteriyorki insan

kendini bozmuştur, tekrar yararlı hale gelmesi islam içinde olgunlaşması gerekir.

Bu meyanda Allah (cc) müslümanlara, düşmanı bertaraf edebilmek için kuvvet hazırlığını emretmiştir. İslam'ı ve ehlini savunacak bir güç, Allah ve din düşmanlarını kovacak, korkutacak güç... Aynı anda müslümanların gayri müslimlerle anlaşma yapmasın da emretmiştir. Tabi bu tamamen şeriat ışığında, olaylar icbar edince... yine müslümana anlaşmayı bozmayı da haram kılmıştır. Düşmanda bozgunculuk görülmedikçe bu zaruridir. Ya da bu anlaşmayı bozmanın zorlayıcı bir sebebi bulunmalıdır.

Bir düşmanla savaşa tutuşmadan, onları İslam'a girmek için iknaya çalışmayı da emrediyor müslümanlara. Savaşa girişirken ilk yapılacak budur. Eğer İslam'ı kabuletmezlerse, o zaman cizye vererek mahkümiyeti kabul etmemeleri gerekir. Bunu da reddederlerse; artık *"yer yüzünde fitne kalmayıp, hüküm yalnız Allaha ait olması"* ilkesiyle savaşa başlanır. Savaş sıcağında da; müslümanın, çocukları, yaşlıları, kadınları ve mabedlerindeki din sofularını öldürmeği yasaklamıştır Allah. Ama fikir veya fiil olarak savaşa güç verenler hariç tabi.. O zaman bunlara esir muamelesi yapılır. Demek islamda ki savaştan hedef, istila ve hakimiyet yerine; Hakkı ve adaleti yaymaktır. Yani insanları, kula kulluktan kurtarıp, Allah'a kul olmaya razı etmektir.

8-Hürriyet:

A) İnanç Hürriyeti: Allah (cc) İslam nizamında gayri

müslimlerden, sadece yönetimi kabul edenlere inanç hürriyeti tanır. Yani islam ona anlatılır. Akide olarak dini kabul etmese de islam devletinin güdümüne razı olursa; ona dini hayatında tam hürriyet tanır. Tabi islamı kabul etse o hür dini de kurtaracaktı. Ama bundan ötesi onun tercihine kalır, artık cehennem azabına uğrayacağı zaman, bu ilk davet onun aleyhine şahit ve belgedir. Yani artık Allah katında mazereti kalmaz... Müslümanlar onu kendi akidesiyle başbaşa bırakması için, cizye ödemeyi kabul etmesi gerekir. Ve kendisi mağlup, koruma altında olarak bizzat bu vergiyi öder. Müslümanlar önünde küfür alameti davranışta bulunmaz, islami yönetime uyar.. Ama bir müslüman, İslam'a girdikten sonra dönüşüne müsaade yoktur. Dönerse cezası ölümdür. Çünkü bu hakkı tanıdıktan sonra batıla dönüştür ki, başka bir yolu yoktur. Ama Allah'a tevbe eder, tekrar müslüman olursa, bu arada bazı aykırılıklar da bulunsa yine de tevbe istiğfarla aslına döner,

<u>İslama aykırılıkların başında şunlar var:</u>

<u>(1) Allaha şirk koşmak..</u> Yani kul Allah'ı inkar etmediği halde, onunla birlikte başka ilaha da tapmasıdır. İsterse bu, Allah'la kendi arasında, duasını kabul ettiren ve kendisini Allah'a yaklaştıracağını sandığı şey olsun isterse, İlah olmanın ve tapınmanın anlamını bile bile bir şeyin ilahlığını kabullensin ve cahiliye müşrikleri gibi putu aracı yapsın ve onların şefaatini umarak tapsın. Ya da şirkin ve ilahın anlamını kavramadan; o şeye

tapdığının şuurunda olmasın. Mesela islama-nisbeti olduğunu iddia ettiği halde şirke düşenler böyledir. (Tevhit çağrısına uymazlar; zannederlerki; şirk sadece putun önünde secde etmektir.) ya da insanın, işte bu ilahtır desin.. Hepsi aynıdır.

Bu adamlar, ismini farklı söyleyip hamr içen gibidir. Durum yukarda açıklanmıştı.: *"Hadi, Allaha ibadetinizi sadece dinin sahibine yöneltin. Bilinki, saf olan Allaha aittir. Allahtan başka dostlar edinenlere gelince, biz sadece Allah'a yaklaştırıcı olarak onlara ibadet ediyoruz derler. Allah ayrılığa düştükleri konularda aralarında hükmü cerecektir. Yalancı keferelere Allah yol vermez.."* (Zümer:2-3) Ayeti ile *"Rabbiniz Allahdır. Allahtan başkasına dua edenler ise bin çetirdeğe bile sahip olamazlar. İstesenizde, duanızı duymazlar. Duysalar bile, karşılık veremezler. Kıyamet günü ise, sizin ortak koymanızı inkar ederler. Her şeyden haberdar olan Allah gibi kim sana haber verir.* (Fatır: 13-14).

2-Müşrikleri ve öbür küffarı kafir saymamak: yahudi ve hiristiyanlara, mecusi ve mülhidleri; aynı öylede Allah'ın indirdiğinden başka kanunlarla yönetim yapan Allah'ın hükmüne razı olmayanları, Allah kafir saydığı halde, tekfir etmeyenler kafir olmuştur.?..

3- İslam dışı kanun ve sistemlerin, islam nizamından daha iyi olduğuna inanmak: ya da Nebi (a.s.) dan başkasının görüşünün daha üstün olduğunu var saymak.. Veya Allahın hükmünden başkasını takip etmenin caiz olduğuna inanmak.

4-Resulullah (a.s.) yada onun şeriatından bir prensibe bilerek kin ve nefret etmek.
5-İslam'dan olan bir esası alaya almak.
6-İslam'a yardımı ayıplayıp, onun zaferini istemezken, yenilgiye uğramasına sevinmek.
7-Kafirleri dost edinmek, severek isteyerek onları destekleyip yardım etmek.
8-Muhammed (a.s.) ın şeriatından ayrılmanın caiz olduğuna inanması; aslında tersi olduğunu bile bile buna inanması..
9-Allah'ın dinine karşı çıkmak, düşüne taşına bu karşı çıkmayı yapan; öğrenmez ve amel etmez, buda küfürdür.
10-İttifak edilmiş bir islamı hükmü inkar. Yani bilinen bir şeyi..

Bütün bunlar için Kur'an'da bir çok delil ve hadislerde uyarılar, açıklamalar vardır.

B-Görüş Hürriyet:

Fikir hürriyetini Allah, İslam öğretisine ters düşmemek şartı ve islam dairesinde kalma kaydıyla vermiştir. Buna göre müslüman birey, her yer ve şartta doğru görüşü söyleyebilecektir. Onu kimse ayıplayamıyacaktır Bu da cihadın en efdali olacaktır. İşi ise müslümanların, yöneticisine nasihattır. Onları şeriata ters gitmekten nehyedecektir. Batıla yöneltenleri reddedip, onları engellemektir. Hürriyete ve fikir özgürlüğüne saygının en güzel örneği de budur. Ama Allah'ın kanununa ters görüş bildireceklerin açıklamasına musamaha yoktur.

Çünkü bu yıkıcılık, fesatcılık ve Hakka karşı savaş açmaktır.

C-Şahsi Hürriyet: Allah kişisel hak ve hürriyeti de yine şeriatın sınırları içinde tanımıştır. Bu babda, kadın-erkek herkese, başka insanlarla ilişkilerinde serbest tasarruf hakkı vermiştir: Alım-satım gibi, hibe, vakf, afv gibi.. Her er ve avrada kendi eşini seçme hürriyeti vermiştir. Mesela istemediği kimseyle evlenmeğe hiç bir kadın veya erkeği zorlamamış, dengi olmayan bir erkekle evlenmeye, kadını zorlamamıştır. Akide ve şerefini ipotek altına alması için erkeğe firsat vermemiş. Bunda kendini ve ailesini yetkili kılmıştır.

Karının velisine gelince, nesep yönünden en yakın erkektir. Onu evlendirmeğe bile veli yetkilidir. Çünkü kötü yola düşme tehlikesi nedeniyle kadın kendisini evlendiremez.. Erkeğe denirki; karın filanı, erkeğin de: bu evliliği kabul ettim demesi lazım. Anlaşmada (en az) iki de şahit bulunacaktır. Allah hiç bir müslümanın, koyduğu sınırları çiğnemesini hoş görmez. Çünkü o da sahip olduğu her şey de Allah'ındır. Öyleyse yaptığı bütün tasarruflarını, konulmuş olan şer'i hadler içinde tutmalıdır. Allahın kuluna rahmet olarak koyduğu bu hudutları koruyan doğruyu ve mutluluğu yakalar. Aykırı giderse mahvolur. Bu babda, Allah zina ve livatayı şiddetle yasak kılmış, intiharı ve yarattığı tarzı değiştirmeyi de müslümana haram kılmıştır. Ama bıyıkları kısaltıp, tırnakları kesmeyi, koltuk altlarını, apış arasını tıraş etmeyi, sünnetlenmeyi de bu meyanda emretmiştir.

Allah aynı zamanda, Allah düşmanlarına, onların iş ve özelliklerinde benzemeyi de menetmiştir. Çünkü onlara görünüşteki ve şekildeki benzerlikler, kalpteki sevgide benzerliğe götürür. Allah (cc) ise, müslümanın İslamı anlayışın ciddi ölçüsü olmasını istiyor. Allah müslümanın taklitci değil, ciddi anlamda güzel örnek olmasını diliyor. Tabi sanat, keşif ve teknikte ilgili konuları öğrenmesini emreder, onları, gayri müslimler bile icat etmiş olsa yine almasını emreder. Çünkü insana esas ögreten Allahtır. Ve buyurur ki; ***"insana bilmediğini öğretti"*** (kalem). İşte bu, insanın hürriyetten yararlanmasının en yüksek seviyesidir ki; öğüt ve islah hedefindedir. İnsanın haysiyet ve şerefini koruma ve başkalarını kurtarma noktasıdır.

D) Konum Hürreyiti: Allah Teala müslümana kendi makam ve mekanının koruma yetkisi ve sükna masuniyetini vermiştir. Kişinin izni olmadan oraya dahil olamaz, bakamaz bile...

E) Kazanma (çalışma) Hürriyeti: Konulmuş kanunlar çerçevesinde, kişi kazanır ve tasadduk eder. Bunu; kazanıp kendisi ve ailesi için sarfetme yetkisi olarak belirtmiştir. Fazilet ve takva gereği sadaka olarak dağıtması da öyle... Aynı anda Allah haram yoldan kazanmayı da yasaklamıştır: Faiz, kumar, rüşvet, hırsızlık; sihir ve kehanet, zina ve livatadan elde edilenler böyledir. Kar payı olarak da; canlı varlıkların suretlerini yapma, içki ve domuz eti, oyun aletleri, çalgı ve raks ücretleri de böyle. Bunların yapımından elde edinilen kazanç ta haramdır. Bunları

infak etmek de... Çünkü infak (sadak-hayır yapma) ancak meşru kazançtan verilir. İşte bunlar; insanı ıslah ve doğruya yöneltmede; kazanç ve infak konusundaki, güzel hasihatın üst seviyesidir. Maksad, insanı helal kazanıp mesut yaşatmaktır.

9. Aile: Allah en güzel nizamı ailede kurdu: Bu nizamı gerçekleştiren mutluluğu yakalamıştır. Bir kere; ana ve babaya iyilik var; sözle, davranışla... Eğer uzakta ise, devamlı ziyaret gerekir. Yakın veya uzak olsun; hizmet, ihtiyaçlarını tamamlama, yiyecek ve mekan sağlama, her halde zaruridir. Bunları ihmal edene Allah'ın şiddetli tehdidi var. İyi davrananlara ise, dünya ahiret mutluluğu vadi var...

Allah evliliği de hükme bağlamıştır. Hikmetini kitabında belirtmiştir. Resulü'nün lisanında da şerh eylemiş:

1.Büyük ölçüde zinadan ve harama bakmadan evlilik insanı korur ve namuslu kılar.

2. Allah'ın aralarında oluşturacağı sevgi ve merhametten ötürü; iki tarafta, sükun ve huzur bulurlar.

3. Evlilik temiz nesille müslümanları çoğaltır.

4. İki eş birbirine destek olur ve yardım eder. Allah'ın yaptığı vazife taksimi ile herbiri kendi tabiatına uygun vazifesini yerine getirir.

Diyelim erkek hariçte kazanır. Evlat ve iyalinin geçimini sağlar. Kadınsa ev içindeki hizmeti yürütür. Hamilelikte, emzirme, çocuk terbiyesi, yiyecekleri hazırlama, evi güzel ve yaşanır kılma v.b.

Ve erkek eve gelince bütün yorgunluk ve endişeleri kaybolur. Karısı ve çocuklarıyla huzur bulur. Bütünün de hayatı böylece kedersiz sürer. Kadının, kocasına işinde yardım etme şartları uygunsa bunu yapar. Erkeğin de şartları elverirse karısına yardım etmesi normaldir. Ama tabii şartlar önemli: Mesela kadının çalışması için, erkeklerle haşir neşir olmaması baş şarttır. Ev içinde, ya da tarlasında, bahçesinde çalışması böylece uygundur. Ama fabrikada, okul veya bürolarda erkeklerle içiçe bulunması kadın için sakıncalıdır. Kocası için de ters yönden uyumsuzdur. Sahip ve velilere de yakışmaz, bu kadına müsade etmeleri... Çünkü bunun sonu, fert, aile ve toplumun taarruza açılması ve fesadı demektir. Kadın evinde hep emin ve masun kalır, kötü eller ona kolay kolay uzanamaz. Hain gözler de bakamaz. Ama evinden çıktığı an, kaybolmuş gibidir, halk arasında. Tıpkı koyunun kurtlar arasında kalması gibidir. Uzun sürmez, canavarlar onun şeref ve kıymetini haleldar ederler.

Eğer erkek bir kadınla yetinmezse; Allah ona dörde kadar izin vermiştir. Tabii aralarında adaleti sağlamak şartıyla. O da ev, giyim ve nafakadır. Ama sevgi noktasında da adalet aranmaz. Çünkü insanın buna gücü yetmez. Cenab-ı Hakkın, gücünüz yetmez diye belirttiği *"istesenizde kadınlar arasında gerçekleştiremeyeceğiniz adalet"* işte bu sevgi ve muhabbettir. İşte bu çok evlilik için mani olarak gösterilmemiştir. Çünkü olmaz bir şeydir. İşte Allah, Rasülüne de öbürlerine de sadece yapılabilecek

adaletle olan çok evliliği meşru kıldı. Çünkü Cenab-ı Hakk, kadına ve erkeğe yararlı olanı en iyi bilendir. Yani, temiz erkeğin elinde imkan var: cinsi yönden dört kadına cevap verecek ve her birinin iffetini koruyacak durumu varsa, ne ala. Ama evlilik hıristiyanlarda olduğu gibi bir kadına bağlanırsa[16] ya da İslamcı geçinenlerin dediği tarzda bu propaganda tutarsa şu fesad işaretleri belirir:

Birincisi: Erkek mü'min ve de ilahi emre bağlı ise, Allah korkusuyla yaşar. Böylece de nefsinde bir tıkanıklık hisseder. Helal yolu kendine kapamış olur zira. Haniya tek kadını engelleyen hamilelik, hayız-nifas var. Koca ondan yararlanamaz. Uzun zaman bekar gibi yaşar. Eh karısıyla aralarında güçlü bir sevgi bağı varsa, neyse. Ama o da yoksa tehlike başlar.

İkincisi: Koca yoldan uzaksa, o zaman zina edecek ve karısını terkedecektir. Nitekim çok evliliği beğenmeyen kimselerin çoğu sayısız kadınla zina etmektedir. Meşru nikahlara kart açan bu tiplerin işi kafirlikten başka nedir? Halbuki öbürünü Allah mubah kılmıştır...

Üçüncüsü: Teaddüdü zevcat önlenince bir çok kadının evliliği engelleniyor ve zürriyette kesilmiş oluyor.

O yüzden de nice namuslu kadınlar mahzun ve mahrum yaşayıp giderler. Bir kısmı da ortalığa

---

[16] Hz. İsa böyle bir ilke koymamış ama ruhbanlar bunu hevalarına göre icadetmişlerdir.

düşer fuhşeder. Ahlaksızların oyuncağı olur...

Yine bilinen bir durumdur; harp v.b. sebeplerden erkekler önce telef olur. Ayrıca kadınlar büluğdan itibaren evlenebilirken erkekler belli bir mali imkana varıncaya kadar buna imkan bulamazlar. Mihr ödevi, kadına bakma sorumluluğu bunlardandır. Bir de İslam kadına özel merhemet eder, onu erkeğin üstüne yükler... Eh teaddüdü menedenler, işte bütün bu yolları tıkamış oluyor. Kadına da ahlaka da, Peygamberler yoluna da hıyanet etmiş oluyorlar. Yani bu Peygamberler sünnetidir. Çünkü onlar çok kadınla evlenmiş, onları ilahi kanun içinde birleştirmişlerdir.

Şimdi, kocası ikinciyi alınca, öbür kadının üzüntü ve tepkisine gelelim. Bu evliliğe mani bir şart değil. Yani duygular şeriatın önüne geçemez. Önemli olan ihmal edilmesin. Ve belki de kadın nikahta ikinci evliliği önleyici şartı koşabilir. Bu durumda da isterse engel olur, isterse ayrılır...

Ayrıca Allah talakı da meşru kılmıştır. Kavga, geçimsizlik halleri için özel bir çaredir. Karşılıklı sevgi kalmaması halinde ise; kavga gürültü kesilsin ve herkes kendine uygununu bulsun diye bu yol açık bırakılmıştır. Böylece de Dünya ve ahirette mutlu olsunlar.[17]

---

[17] Cennete giden kadınlar, cennet ehlinden istediği ile evlenebilecektir. Evli kadınlardan çok evlenmiş olansa; hangi kocasını daha çok hoşlanmıştı ise onunla evlenebilecek.

10-Sağlık alanında: Şeriat sağlık alanında hertür tedbiri getirmiştir. Yüce Kur'anda, Hadis'i şeriflerde; ruh ve beynin çeşitli arızaları anlatılır. Aynı şekilde; onların maddi ve ruhi tedavileri, ilaçları da bildirilir. Mesela Cenab-ı Hakk; ***"Biz kurandan şifa ve rahmet olanı da müminlere indirdik"*** Muhammed Resulullah (a.s.) da: *"Allah ne kadar hastalık yarattıysa, okadar da tedavi ve ilaç yaratmıştır. Bilmek isteyen öğrenir, bilmiyen de bilmez"* Ve yine: *"Allah kulları, tedavi olun ama haramda tedavi aramayın."* buyurur. "Zadül-Mead" kitabında Allame İbnu'l-Kayyım bunu açıklıyor; oraya bakıla. Çünkü islam dünyasında, İslam'ı ve Resulullah'ı (as) en güzel anlatan kitapklardan biridir bu eser...

11-İktisat, Ticaret, Sanayi ve Zıraat:
İnsanların ihtiyaç duyduğu su-ekmek, kamu yönetimi şehir ve köylerin koruma teşkilatı, yollar ve çevre koruması, kötülüklerle mücadele işleri, İslam'ın kamil manada açıklayıp hallettiği şeylerdir.

12- Dört gizli düşman ve kurtuluş yolları: Allah bunu da Kur'an'ı kerimde açıkladı. Müslüman kulun bir çok düşmanı var; dünya ve ahirette onu helake götürür,eğer ona uyarsa. Bunlardan sakındırıyor, kurtuluş yollarını da belirtiyor. Bu düşmanlar:

Birincisi: Lanetli şeytandır: Bu öbür düşmanları da insana karşı kışkırtır. O bizim babamız Adem'in de anamız Havva'nında düşmanıdır. Yani onları da cennetden çıkarmıştı. O Adem neslinin

kıyamete kadar devamlı düşmanıdır. Onları Allah'a karşı isyana, küfre teşvik eder, onların cehennemde ebedi olarak kalmalarına çalışır. Kim acizlik gösterirse- Allah korusun- şeytan küfre sokar. Bütün emeği sonuçta insanı günaha itip Allahın azabına sokmaktır. Şeytan, insanı kanlı meydana sürükleyen bir ruhtur. İnsan göğsüne vesvese verir. Şerri süsler, kimi itaata alırsa onu oraya çeker. Cenab-ı Hakkın açıkladığı gibi; müslüman kula düşen kızdığı ya da bir günaha yöneldiği zaman "Euzu billahi mineşşeytanirrecim" demesidir. Böylece gadap ve günahtan korunur. İnsan bilmeliki, gönlünde şerre çeken şey hissedince, şeytandandır. Helake sürüklemektedir Ondan sakınmak vazifedir ve mümkündür. ***"Şeytan açık düşmanınızdır. Onu düşman bilin, Çünkü bağlılarını sair cehennemine davet eder"*** buyuruyor Cenab-ı Hakk.

İkinci düşman: Heva heves de bir düşmandır. İnsan bununla Hakka karşı çıkma duygusuna kapılır. Öyleki, onu başkasında görse yine reddeder. Allahın hükmünüde reddetmeğe de önem verir heva: Çünkü bunlar hevaya aykırıdır. En tipik özelliği ise arzu ve zevkleri gerçeğe ve adalete tercih etmesidir. Bu düşmandan da korunmak için kul Allah'a sığınıp, ondan direnç istemeli : Hak acı da olsa, onu kabule gayret etmeli.

Üçüncü düşmansa; Kötüyü emreden nefistir. Onun kötü isteklerinden biri, insanın isteklerinden biri, insanın nefsinde, haram olan şehevi şeylere karşı meyildir. Zina, içki, ramazanda iftar.. gibi. Özürsüz

olarak bu ilahi yasakları yapma meyli. Bundan kurtulmanın çaresi de Allah'a sığınmaktır. Nefsin ve şeytanın şerrinden.. Ve sabretmek, direnmektir. Haramlara karşı, Allahın razı olacağı şeylere yönelip, nefsi meşguletmek.. Tıpkı bedenine zararlı olduğu için, çok hoşlandığı yemeklerden sakındığı gibi zorlanmalı. Ve düşünmeliki bu geçici heves ve zevklerden sonra büyük pişmanlık gelecek, azabı hakkedecektir.

Dördüncü düşman: Dördüncü düşmansa ins (insan) şeytanlarıdır. Bunlar şeytanın oyuncağı olmuş Adem oğullarıdır. Bunlar hep menhiyyata koşarlar, onları güzel gösterenlerle oturup kalkarlar. Bu düşmandan kurtulmanın çaresi, bu tiplere boykot etmek, uzak durmak, selamı sabahı kesmektir.

13-Üstün hedef, Mutlu hayat: Allahın gönderdiği üstün hedef, mümin kullar için şu aldatıcı tadlarıyla dünya hayatı değildir. O ebedi saadettir ve gelecektedir. Ölümden sonraki ahiret mutluluğudur. O halde sadık mümin bu dünyada, bu hayata meyli; buna rağbetten değil; o ebedi saadete hazırlık yeri olduğu içindir. Bunu ilahi kelam açıklıyor; ***"İnsan ve cinni biz ibadet için yarattık" "İnananlar! Allaha karşı mütteki olun. İnsan, yarin için ne hazırladığına baksın. Allaha takvalı olun Çünkü Allah, yaptıklarınızdan haberlidir. Allahı unuttukları için Allah'ın da kendilerini yok saydığı kimseler gibi olmayın. Onlar fasıklardır ancak"*** Cehennem ehli ile cennet ehli denk olmaz; Cennet ehli kurtuluşa erenlerdir. (Haşr:18-20) Yine ***"Zerre***

ağırlığı hayır işleyen onu görür. Zerre ağırlığı şer işleyen de onu bulur." (Zelzele:7-8). İşte dürüst müslüman, bu ve benzeri ayetleri düşünür, bunlarla Allah'ın kuluna gösterdiği üstün hedefleri tanır, kesinlikle gelecek olan o hayatı anlar. Kendini ihlasla yapacağı ibadetlerle o ebedi ve gerçek hayata, geleceğe hazırlar. Onun razı olacağı ibadetlere devamla buna yönelir. Bu hayatta ikramını gördüğü gibi, ahirettede görür. Yani Allah bu dünya hayatında huzurlu ve şerefli bir yaşayış nasibeder. Allhın hifzu himayesinde yaşar.Onun nuru ile bakar, ibadetleri sever. Onlar Allah emri olduğundan lezzet alır ve yakarışını ona ulaştırır. Dilde gönülde O'nu zikreder ve gönlü huzur bulur.

Bu yüzden insanlara hem sözü, hem davranışında iyilikçi ve sevimli olur. İyiliğinden gelen üstünlüğüne dair duyumlar alır. Kendisine dua edenleri duyunca göğsü genişler, çekemezlerin kötülüğünün bile iyiye dönüştüğünü görür. Bir takım şerli kimselerin dine buğzundan ötürü kendisine eza ve alayları ulaşsa bile bunları Allah'ın nebilerinden öğrendikleriyle benzeştirerek; hepsinin allah yolunda uğranılan şeyler olduğunu anlar ve sebatı artar.. el emeği ile bürosunda, tarlasında, dükkanında veya fabrikasında çalışar. Hep mahsulunu İslam ve müslümanlar adına elde ettiğini bilir. Onlara faydalı olsun diye yaparken; Allahın o kavuşma gününde samimiyetinin ecrini vereceğini bilir. Temiz kazançla kendine ve ailesine sarf etmesinin gerçekleşmesi ayrı bir sonuç. Bundan ayrıca tasadduk etmesi ve

gönlünün tatmini de var. Şeref ve kanaatle yaşama sonunda; ecrini Allahtan bekleme mertebesine erer. Çünkü Allah, güçlü verimli mümini sever: O yer içer istirahatını da yapar, ama israfetmez. Böylece de Allaha ibadete enerji toplar. Karısına da aynı güçle yaklaşarak. Onun iffetini korumasını sağlar. Haramdan sakınmanın akabinde bir de, Allaha kul olacak evlada kavuşur. Bu evlad da onun, ölüsüne dirisine dua eder. Hem de müslümanların sayısı artar. Böylece de Allah'tan ecir alır. Şükreden kul olur, bütün nimetlerine... Tabi istediği desteği almış olmanın şuurunda, her nimeti sadece ondan geldiğini kavrıyarak. Burada da ayrı bir ecir alır. Eh arada bir açlık, susuzluk hastalık ve sıkıntı gelirse; onu da Allah'ın bir imtihanı olarak telakki eder. Çünkü o bunu en iyi biliyor[18] ne derece sabrettiğini ve kadere rıza gösterdiğini. Sabır ve hamd ile her hale razı olunca, artık onun vadettiği sevabı da umabiliyor. Artık belalar ona hafif geliyor, ona dayanabiliyor. Tıpkı hastanın şifa beklediği ilacın acılığına dayandığı gibi. Demek ki bir müslüman, bu hayatı Allah'ın emrettiği tarzda sürdürür ve bu ruh yüceliğiyle karşılarsa; geleceğe ebedi ve hakiki geleceğe hazırlanır. Böylece bu hayatın kederlerinden etkilenmeyen sürekli mutluluğa erer. Sadece ölüm bunu keser. Bu, dünyadaki mutluluk. Ölümden

---

[18] Allah emredip yasaklarken, hangisinin itaat edip, hangisinin isyan edeceğini bilir. Artık suçlu, ben bu işi yapmamıştım, diye bir kaçamak bulamasın diye de bunları açıklar. Zaten; "Senin Rabbin kula zulmetmez" buyurur Allah

sonraki hayatın mutluluğu da şüphesizdir.

Allah buyuruyor ki:" ***Bu ahiret yurdudur. Dünyada üstünlük ve fesat aramıyanlar için hazırlanmışdır. Sonuç muttekiler içindir.***" (kasas:83). Yine Cenab-ı Hakk buyurur: "***Kim salih amel işlerse (kadın-erkek) işte o mümindir. Onu güzel bir hayata diriltiriz. Ve yapdıkları amelin güzelliğine göre de onu mükafatlandırırız.*** " (Nahl:97).

Bu ve benzeri ayetler; kadın-erkek her müslümanı bu dünyadaki güzel amellerinden ötürü mükafaatlandırır. O ibadetinde, Allah rızasını aradığı için; bu dünyada acil bedele ek, bir de ahiret mükafatı verir. Dünyadaki makafaatı mutlu bir hayattır ki, izahı yukarda geçti. Ahirette ki de malum; cennetin ebedi nimetleridir. İşte bundan ötürü Resul (s.a.) "*Hayret, müminin her işi hayır: Belaya uğrar, sabreder, kendisine hayır, zarara uğrasa, sabretse yine kendisine hayır*" Burada, açıkca anlaşılır ki İslamda Fikr-i selim tek önemli şey. Sahih kıyasla, iyi ve kötü; ona bağlı olarak tam adalet gelir. Yani ilimde, sanatta, toplumsal olaylarda, eğitim ve siyasette ki fikir ve nazariyeler; her tür sistem ve metod'un islam ışığında tashih edilmesi gerekir. Ondan yararlanmalıdır. Aksi halde, ona ters düşen hiç bir şeyin başarılı olması düşünülemez. Tam aksine kargaşanın sebebi dünya ve ahirette cezanın kaynağı olur çıkar...

BEŞİNCİ FASIL

Bazı şübhelerin Açıklanması:

Birincisi- İslama zararlı olanlar: İslama zararlı olanlar başlıca iki sınıftır. Birinci sınıf, lüslümandır. Yani kendileri de bu iddiadadır, ama işleri, sözleri İslam'a aykırıdır. Ve öyle işler yaparlar ki; İslam ondan uzaktır. Bunlar asla islamı temsil edemezler ve onları müslüman saymak da mümkün değil. Bunlar:

A-Akidesi bozuk olanlar: Bunlar mesela kabirleri tavaf edip, orada yatanlardan dilek dileyenlerdir. Ve bunların zarar ve fayda verebileceğine inananlardır (Bundan öte de bir amelleri yoktur).

B-Dini ve ahlakı bozulmuşlar: Allah'ın farzlarını terkeder, haramları işlerler, zina, içki, vb yanında, Allah düşmanlarını sever, onlara benzemeğe çalışır.

C-Müslüman olduğu halde islama kötülük edenlerden oluşu, imandaki zaafi ve islam şiarını uygulamasında noksanlık oluşundandır. Yani bazı sorumluluklarında kusurlu olur, ama terketmez. Yine bazı haramları işler ama bunlar onu şirk veya küfre götürmez. Yani kötülüğü adet edinmişlerdir ki islam bunlardan da uzaktır. Yaptıkları büyük günahlardır. Mesela, yalan, gıybet, sözünde durmamak, hased..v.b. Bunlar da İslam'a kötülük ediyor. Çürkü İslam'ı tanımayan cahiller zannederlerki, İslam bu

işlere ve bu tür yaşayışa musamaha eder.

İkinci sınıf: İslam'a kötülük edenlerden bazıları da, doğrudan İslam'a düşman olanlardır. Ona kin taşırlar. Onlardan; müşteşrikler ve misyonerler, yahudi veya hiristiyan kökenli (oryantalisler) bir de İslam'a kemlik yapmayı huy edinenler var. Bunları kızdıran, İslam'ın tamlığı, hoşgörüsü ve hızla yayılışıdır.

Çünkü bu, fitrat dinidir. Yani sadece kişinin saf vicdanına ve aklına sunuldumu insan onu kabullenir. Gayri müslim bir insan sıkıntıda yaşar. Dininden memnun olmadığının farkındadır. Ya da diyelim kabul ettiği mezhebinden. Çünkü o, onun yaradılışına terstir. Allah'ın halkına aykırı düşer. Ama İslam öyle değil. Çünkü müslüman diniyle mutluluk ve gönül huzuru yaşar. Nasıl olmasın ki, onu kuran Allahdır. Allah'ın koyduğu kanun (şeriat) insanda yarattığı fitratla uyuşur, yakışır. Bunun için her yahudi ve her hiristiyana sesleniriz: Çocuklarınız islama göre bir yaratılışla doğuyar. Ama sizin onlara uyguladığınız eğitim onları aslından alıp bozuyor, götürüp İslam'a ters olan din ve mezheplere batırıyor. İşte bu hainler, yani oryantalist, misyoner müfterileri islama bühtan edip, onun peygamberine hiyanet ediyorlar.

1-Onun pegamberini yalanlıyarak,

2-Ona kusurlar uydurarak; bütün ayıplardan beri ve kamil olduğunu çok iyi bilrikleri halde...

3-İslamın adil ölçülerinden bazısını çarpıtarak, Allahın koyduğu bu mükemmel şeriatı olduğu halde..

Fakat Allah (c.c.) onların hilesini bozdu. Çünkü onlar hakka karşı savaşıyorlar. Halbuki Hakk galip gelir. Mağlup olmaz. Allah buyurdu: ***"Ağızlarıyla üfleyip Allah'ın nurunu söndürmeye çalışıyorlar. Allah ise nurunu bütünleştirecektir, isterse kafirler hoşlanmasın. O, Resulunu hidayet ve hak dinle gönderdi. Maksadı onu bütün dinler üstüne çıkarmak; isterse müşrikler hoşlanmasın"*** (saff:8-9).

Açıklanacakların İkincisi de İslamın kaynakları: İstersen ey insan oğlu, İslamı gerçeği ile yakalayasın. Kur'anı kerimi oku. Resululah'ın hadisini incele, Yani Buhari, Müslim, Muvatta, İbni Hanbel'in Müsnedi; İbni mace, Darimi, Tırmizi, Nesai, Ebu Davud'un sünenlerini oku. İbni Hişamın Siyerini, İbni Kesir'in tefsirini, İbni Kayyum'un Zadül-Meadını v.b İslam ulemasının eserlerini oku. Ehl-i Tevhid ve davet bilginlerini ciddiyetle oku. Mesela, Şeyhül-İslam İbni-Teyyime, Müceddid İmam Muhammed Abdulvehhab muvahitlerini, İmamı Muhammed bin Suud ki Allah bu ikisi ile Arap yarımadasında İslamı ve Tevhid Akidesini yüceltmiştir. Hatta şirkin yayıldığı daha bir çok bölgede günümüzde böyle oldu. Müsteşriklerin olsun, islama mensup sayılan zümrelerin olsun yazdıkları ve islama aykırı beyanlarda bulundukları kitaplara gelince; islama, onun Resulune ve onun ashabına saldırmaktır; onlara ya da islam tevidine davet eden seçkin imamlara söverler. (Yani İbni-Teyyime ve M.

bin Abdülvehhab gibi...) Ve onlara iftira eden bu kitaplar saptırıcıdır. Onları almaktan ve okumaktan sakınmak gerekir.

Üçüncüsü İslami Mezhepler: Müslümanlar aslında tek bir mezhep üzredir. O da İslam. Başvurdukları ise Kur'an ve Hadis-i Resuldür. İslamı mezhepler diye adlandırılan; Hanefi, şafi, Maliki ve Hambelilik ise, sadece o alimlerin talebelerine talim ettikleri fıkıh metodlarıdır. Daha sonra da o talebeler, Kitap ve sünnetteki dayanaklarıyla meseleleri telif etmişler, kitaplar oluşmuştur. Meselelerde o zata nisbet edilmiş, o zatın mezhebi denmiş. Bu mezhelerde kaynağı bakımından aynı ve hepsi Kur'an ve sünnette ittifaklıdır. Aralarında görülen farklı gibi durumlarsa sadece teferruattadır. Aslında ise; her imam kendi talebelerine, kendi görüşleri yerine her hususu, Kur'an ve sünnetten almayı tavsiye etmişlerdir. Müslümanın kesin kes birisini tutması gerekmez. Aslında mutlak bağlılık Kuran ve Hadis'e olmalıdır. Bu mezhep bağlılarının bir çoğu ise itikadda sapmalar göstermiş ve mezarları ziyaret etmeye başlamışlardır. Ve onlardan yardım ister olmuşlardır. Ya da Allah'ın sıfatlarını tevile kalkmışlar, ya da onları zahir anlamından başka yerlere çekmişler.. Bu kimseler akidede kendi imamlarına da ters düşmüşlerdir. Çünkü o imamların akidesi selef akidesidir; ki bunun açıklaması "Fırka-i Naciye" bahsinde geçti.

Dördüncüsü- İslamdan çıkmış Mezhepler: İslam dünyasında, İslam dışına çıkmış

akımlarda vardır. Bazı insanlar bunlara uyar ama kendilerini de müslüman sayarlar. Aslında ise gayr-i müslimdirler. Çünkü akideleri düpe düz Allahı, ayetlerini ve onun birliğini inkardır. Bunlar arasında, Batiniye Fırkası var: Bunlar,"Tenasuh" ve "Hulul"e inanırlar. Ayrıca dini nasların zahiri anlamların aksine bir batıni alamları vardır. Yani Resulullah'ın açıklayıp, mülümanların da ittifak ettiği zahiri mana yanında gizli mana. Bu gizli mana aslında onların zevkine göre yorumudur.[19]

Batıniyenin doğuşu; yahudi, mecusi ve mülhidlerin, İslam'a kinin sonucudur. Fars aleminde İslamın hızla yayılışı karşısında şaşıran bu zümreler bir araya gelip, tedbir düşünmemiş ve müslümanları şaşırtmak için böyle bir yol keşfetmişlerdir. Özellikle de Kur'anı Kerim çevresinde kargaşa çıkarıp müslümanları bölmeyi denediler. Bu fitne mezhebini kurarken bir de dayanak buldular. Bu iddiayı Ehl-i Beyte isnad ederek halkı celbetmeyi kurdular. Kendilerini de Ehl-i Beytin hayran ve bağlısı diye ilan ettiler. Ve böylece bir çok zümreyi peşlerine tıktılar. Cahil halkı Hakktan saptırdılar. Kadyanilik de bu akımın bir dalıdır. Bunu da Ğulam Ahmed El-Kadyani temsil eder. Bunu meşhur eden önemli işi ise Peygamberlik iddiasıdır. Ve bu, Hindistanda başlattı

---

[19] Batınilerin bir çok fraksiyonları ve isimleri var. Başta Hindistan, bir çok ülkede vardırlar. Geçmişte bunları tanıtan eserler yazılmış. Şehristani'nin "El-Milel vennihal". Kadiyanilik, Bahailik de bunlar benzer. Muhammed Said Geylani ve Ş. Abdülkadir Şeybe'nin de eserleri vardır.

mücadelesini. Desteğini de o sıralarda, Hindistan'da sömürgeci olarak bulunan İngiliz makamlarından almaktaydı. Bir çok cahil insan da buna inanıp bağlandı. Kadyanilik İslamı bir akım gibi görünüp İslamı rayından çıkarıp perişan etmek yolundaydı. Kitaplar bile yazıldı. Mesela "Ahmediliğin Tastiki". Bu yapıtta Peygamberlik iddiası açıktır. İslam naslarını tahrif ederek. Bu tahriflerinin başında; "Cihad" ın neshedildiğine dairdir. Ve buna göre herkes İngiliz yönetimine itaat etmelidir. Yine "Kalbin Cevheri" adlı yapıt da bu mealdedir. Bu yalancı peygamber, 1908 de bir hayli insanı saptırdıktan sonra öldü. Arkasından bir sapık grup onları iyice azdıran. "Hakim Nureddin" namlı bir azgın bıraktı. Yine İslam'dan sapan çağdaş hiziplerden biri de "Bahailik" adını taşır, Miladi (19. asır) başlarında İran'da bu ocağı kuran "Ali Muhammed" dir. M. Ali Şirazi diye de anılır. Bu aslında şia İsnaaşeriye koluna bağlıdır. Bunlardan ayrılışı kedisini "Mehdi Muntazar" Beklenen mehdi ilan etmesiyle başlar..Biraz sonra da Allah'ın kendisine hülul ettiğini söylemiştir. Bu sefer de halkın ilahı olarak anılmış. Allah bu keferetül fecere, mülhidden beri ve yücedir. Biri inkar etmiş; hesap, cennet ve mizanıda yok saymış. Sonuçta Birehmen ve Budizm tarzına bürünmüş. Müslümanlık, hiristiyanlık ve İslam'ı birleştirmek gibi bir gayrete girmiş. İddiasına göre bu dinler arasında bir fark yoktur. Bunun devamı ve sonucu olarak Pegamberlerin sonuncusu Muhammed (a.s.)'ın

nübüvvetini inkar etti. Ve daha bir çok İslam esasını da hiçe saydı. Bu kişi helak olduktan sonra ona "Baha" lakabını taşıyan kişi vekalet etti. Bağlılarını çoğaltıp iddiasını yaydı. Bölece firka bunun adıyla şöhret buldu.

İslam dışına düşen firkalardan; kendilerine müslüman adını takmaları, namaz kılıp, oruç tutmalarına rağmen, hacc bile yaptıkları halde; şia içinde büyük bir zümre; Cebrail'in (a.s.) Peygamberliği Muhammed (a.s.)'a getirerek bu ödeve hiyanet etmiş olduğu, halbuki bu ödevin sahibi Hz. Ali (r.a) idi gibi bir iddia peşindedirler. Yine bazıları da derki; Ali ilahdır. O'na oğullarına hanımı Hz Fatıma (r.a) ya ve onun anası Hz. Hatice (r.a) ya hürmet ve tazimde çok aşırı giderler. Hatta onları da ilah sayıp, onlara dua eder, onların masum olduğunu ve Allah katında özel dereceleri, mertebeleri olduğunu, peygamberlerden de üstün olduklarını savunular..

Bunlar ayrıca, şu an müslümanların elindeki Kur'anda eksik ve fazlalık olduğunu da iddia ederler. Onların ellerinde özel Kur'an varmış. Kendilerine göre de sureler uydurmuşlardır... Peygamberlerden sonra en efdal insanlar, Hz. Ebubekir ve Hz. Ömer (r.a) e hakaret etmeyi adet etmişlerdir. Yine müminlerin annesi Hz.Aişe (r.a) sövüyorlar.

Hz. Ali (r.a.)' dan imdad diliyorlar, her halükarda ondan ve evladından yardım diliyor. Tıpkı Allah'a dua eder gibi. Kendilerine "Şia" adı veriyorlar. Yani "Ehli Beytin Hayranları" demek

oluyor. Alah bunların iftiralarından beri ve yücedir. Ali (r.a.) ve evladı da bunlardan beridir.

Anlattığımız bu kafir fırkalar, İslam iddiasına rağmen İslamı yıkan zümrelerden sadece bir kaçıdır. Nerde olursa olsun, her müslüman ve aklı başında insan uyanık olmalı ki; İslam kuru bir iddiadan ibaret değildir. O, Kur'an'ı tanımak, Hadisleri kavramak, bunlarla ciddiyetle ameldir. Kur'an üzerinde ve Muhammed (a.s.)'ın sünneti üzerine dikkat kesilmek gerek. Bu yapılınca; Allah katındaki cennet nimeti ile mutlu olan bu hak yolun ve hidayet nurunun izi bulunacaktır.

Kurtuluş Çağrısı (Kurtuluşa davet)

Aklı başında ama henüz İslam'a girmemiş kadın-erkek herkese çağrı; Kurtuluş ve mutluluk çağrısını size yöneltiyorum:

-Ölümle birlik kabirdeki azaptan, sonrada cehennemdeki azabdan kendinizi koruyun!..

-Önce Allah'ı yegane Rabb olarak tanıyıp inanmaya kendini uyar. Muhammed (a.s.)' ın Risaletine imanet ve din olarak İslamı seç. Ve samimiyetle "Allah'dan başka ilah yok, Muhammed Allahın Resulüdür" de. Beş vakit namaza başla. Malının zekatını öde, Ramazan ayı orucunu tut. Eğer fırsat ve imkan bulursa Beytullahil-Haremi haccet.

-Müslümanlığını herkese duyur. Çünkü onun dışında seni kurtaracak ve mutlu edecek bir yol yok.

-Sana, kendisinden başka ilah bulunmayan Allaha yemin ederek söylüyorum ki,; yegane hak din

bu İslam'dır ve Allah bundan başka dini makbul saymıyor. Ben Allah'ı meleklerini ve bütün yaratıklarını şahit tutuyorumki; Allah'tan başka ilah yok. Ve Muhammed (a.s.) O'nun Resuludür. Tek gerçek de İslam'dır ve ben de kesin olarak müslümanlardanım. Ve Allah (c.c.)'dan, kerem ve nimetinden olarak, beni gerçek müslim olarak öldürmesini diliyorum. Zürriyetim ve tüm müslümanlar için de bunu temenni ediyorum. Ve bizi sadık ve emin Peygamberimiz Muhammed (a.s.) ile nimetleyip cennetinde buluşturmasını diliyorum. Bütün nebiler ve Nebimizin ailesi ve ashabıyla birlikte.. Yine Allah-u Teala'dan; bu kitabın faydalı olmasını temenni ediyorum. Okuyan ve dinleyen herkese fayda versin. Tebliğ ettim mi ?. Allahım şahid ol!..

Allah en doğrusunu bilir. Salatu selam Nebimiz Muhammed'e olsun. Aline ve eshabına olsun.

Velhamdülillahi Rabbilalemin.

İçindekiler

مطبعة النرجس التجارية
NARJIS PRINTING PRESS
تلفون : ٢٣١٦٦٥٣ / ٢٣١٦٦٥٤
فاكس : ٢٣١٦٨٦٦ الرياض

تم بعون الله وتوفيقه ترجمة وأصدار هذا الكتاب

بالمكتب التعاوني للدعوة والإرشاد وتوعية الجاليات بحي الروضة

تحت اشراف وزارة الشؤون الإسلامية والأوقاف والدعوة والإرشاد

الرياض ١١٦٤٢ ص.ب ٨٧٢٩٩

هاتف ٤٩١٨٠٥١ فاكس ٤٩٧٠٥٦١